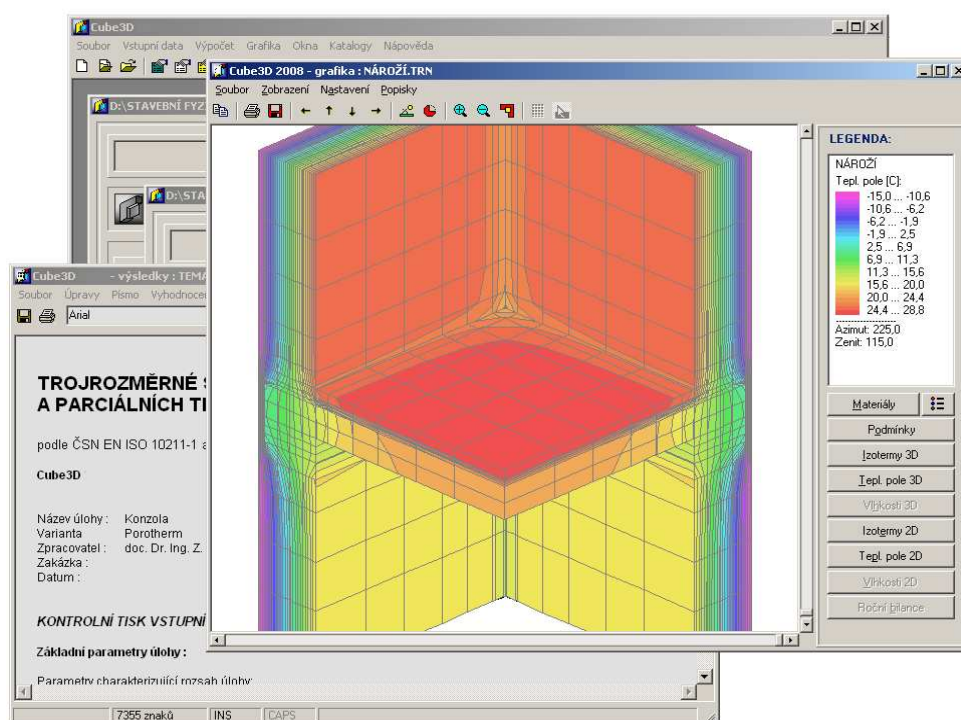

Cube3D 2011

- Výpočet 3D stacionárního pole teplot a tlaků vodní páry podle ČSN EN ISO 10211-1 metodou konečných prvků
- Výpočet oblasti kondenzace vodní páry v detailu a roční bilance vodní páry
- Výpočet tepelných toků, tepelných propustností a teplotních faktorů dle ČSN EN ISO 10211-1
- Výpočet bodového činitele prostupu tepla

OBSAH

1. ÚVOD	4
2. INSTALACE PROGRAMU	5
A. INSTALACE NA SAMOSTATNÝ POČÍTAČ	5
B. SÍŤOVÁ INSTALACE	9
C. INSTALACE VE WINDOWS VISTA	10
3. PRACOVNÍ PROSTOR PROGRAMU.....	11
A. SPUŠTĚNÍ PROGRAMU	11
B. OBRAZOVKA PROGRAMU A ÚLOHA	11
C. NÁPOVĚDA V PROGRAMU.....	13
4. PRÁCE S ÚLOHOU	14
A. ADRESÁŘ PRO UKLÁDÁNÍ ÚLOH	14
B. ZALOŽENÍ NOVÉ ÚLOHY	14
C. OTEVŘENÍ JIŽ EXISTUJÍCÍ ÚLOHY	14
D. ÚLOŽENÍ ÚLOHY POD JINÝM JMÉNEM	14
E. UKONČENÍ PRÁCE S ÚLOHOU.....	14
F. ZADÁVÁNÍ VSTUPNÍCH DAT	15
G. VÝPOČET ÚLOHY	23
H. GRAFICKÉ VYHODNOCENÍ VÝSLEDKŮ	25
5. KATALOG DETAILŮ.....	28
6. ZÁKULISÍ PROGRAMU.....	30
A. VÝPOČET POLE TEPLOT A POLE ČÁSTEČNÝCH TLAKŮ VODNÍ PÁRY	30
B. VÝPOČET HUSTOT TEPELNÝCH TOKŮ	31
C. VÝPOČET TEPELNÉ PROPUSTNOSTI.....	31
D. VÝPOČET BODOVÉHO Činitele PROSTUPU TEPLA	32
E. OBLAST KONDENZACE VODNÍ PÁRY	32
F. HUSTOTA TOKU VODNÍ PÁRY	33
G. VÝPOČET ROČNÍ BILANCE VLHKOSTI V OBLASTI POLE	33
7. VSTUPNÍ DATA, CHYBY A TIPY.....	34
A. PŘÍPRAVA VSTUPNÍCH DAT PRO ZADÁVÁNÍ	34
a. První kroky přípravy	34
b. Maximální rozměry úlohy.....	34
c. Soustava souřadnic	34
d. Homogenní oblasti	35
e. Osy sítě.....	36
f. Okrajové podmínky	37
g. Konečné vytvoření dat.....	38
B. ODSTRANĚNÍ BĚŽNÝCH CHYB	40
C. TIPY, UPOZORNĚNÍ A FUNKCE VE WINDOWS VISTA.....	40
8. NOVINKY V PROGRAMU	42
9. PŘÍLOHY	44
A. POSTUPY PRÁCE.....	44
B. KATALOG MATERIÁLŮ	45
C. KATALOG OKRAJOVÝCH PODMÍNEK	47
D. INICIALIZAČNÍ NASTAVENÍ PROGRAMU CUBE3D	49
E. OMEZENÍ PROGRAMU	50
F. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	50
G. SPOJENÍ NA VÝROBCE	50

Součástí dodávky programového vybavení. Samostatně neprodejné. Tato příručka nesmí být rozmnožována po částech, ani jako celek, ani převáděna do jakékoli jiné formy, a to pro jakékoli účely, bez výslovného písemného svolení výrobce.

Copyright ©2011, Zbyněk Svoboda, Kladno. Všechna práva vyhrazena.

Adresa výrobce: doc. Dr. Ing. Z. Svoboda, 5. května 3242, 272 00 Kladno, Česká republika

Program Cube3D 2011 byl vytvořen v programovacích jazycích Microsoft Visual Basic 6.0 a Embarcadero Delphi 2010.

Microsoft Visual Basic 6.0: ©1987-98, Microsoft Corporation. All rights reserved.

Embarcadero Delphi 2010: ©2010, Embarcadero Technologies, Inc. All rights reserved.

Kapitola

1.

ÚVOD

Program
Cube3D

Program Cube3D 2011 umožňuje výpočet třírozměrného stacionárního pole teplot a částečných tlaků vodní páry a přibližné roční bilance vodní páry ve stavebních detailech. Program rovněž umožňuje **výpočet tepelných toků** tepelnými mosty.

Výpočet stacionárního třírozměrného pole je proveden pomocí metody konečných prvků. Je možné řešit detaily pokryté sítí maximálně 50 x 50 x 50 os o maximálně 65 000 neznámých (při paměti RAM min. 512 MB), které jsou složeny z maximálně 100 hranolových homogenních oblastí a mají maximálně 100 okrajových podmínek.

Výpočet teplotního pole je kompatibilní s mezinárodní normou **ČSN EN ISO 10211-1** a jeho výsledky souhlasí s výsledky modelových příkladů v této normě. Lze ho v souladu s touto normou zařadit mezi programy používající výpočetní metody s vysokou přesností výpočtu.

Děkujeme Vám za zakoupení programu **Cube3D 2011** a přejeme mnoho úspěchů při práci s programem.

Popis programu

Cube3D 2011 je původním programem, který byl vytvořen doc. Dr. Ing. Zbyňkem Svobodou v letech 2000-2011. Požadavky pro instalaci a provoz programu jsou následující:

Počítač	IBM PC AT kompatibilní počítač s procesorem Pentium a vyšším, Microsoft Windows 98/NT a vyšší v <u>české verzi</u> , CD mechanika
Místo na disku	15,0 MB pro instalaci a až 1 GB pro provoz (podle velikosti úlohy)
Paměť RAM	minimálně 512 MB
Monitor	minimální rozlišení 800 x 600 bodů, optimální rozlišení 1024 x 768 bodů
Ukazovací zařízení	Dvoutlačítková myš Microsoft nebo kompatibilní
Tiskárna	Musí být nainstalovaná libovolná tiskárna.

Vztah
k předchozím
verzím

Program pracuje s odlišnou strukturou vstupních dat než starší verze programu. Starší úlohy je nicméně možné bez problémů otevřít i v nové verzi programu. Dosavadní nainstalovaný program lze proto kompletně odinstalovat. Vstupní data ovšem nejsou zpětně kompatibilní – data z verze 2011 proto není možné otevřít ve nižších verzích.

Manuál a jeho
části:

Manuál je členěn do sedmi částí. V první části (**Instalace**) je popsána instalace programu na vašem počítači, v druhé části (**Pracovní prostor**) je popsáno okno programu a jeho ovládací prvky, ve třetí části (**Práce s úlohou**) lze nalézt informace o zadání vstupních dat, o výpočtu a grafickém výstupu. Použité vztahy ve výpočtu naleznete ve čtvrté části (**Zákulisí programu**). V páté části (**Praktické tipy**) jsou uvedeny některé praktické tipy, v šesté části (**Příprava vstupních dat**) je příklad zadávání úlohy a konečně v sedmé části (**Přílohy**) lze nalézt informace o katalogu materiálů, o inicializačním nastavení atd.

Nutné znalosti

Pro práci s programem a manuálem je nutné ovládat základní principy práce se systémem Microsoft Windows. Doporučená je alespoň základní znalost problematiky stavební fyziky.

Upozornění

Na webové stránce WWW.KCAD.CZ jsou pravidelně k dispozici aktualizované verze katalogů stavebních materiálů a v některých případech i kompletní aktualizované verze jednotlivých stavební fyzikálních programů. Pokud chcete být informováni o novinkách, sledujte prosím tuto stránku a také stránku našeho blogu <http://blog.kdata.cz>.

Kapitola

2.

INSTALACE PROGRAMU

A. Instalace na samostatný počítač

Postup
instalace

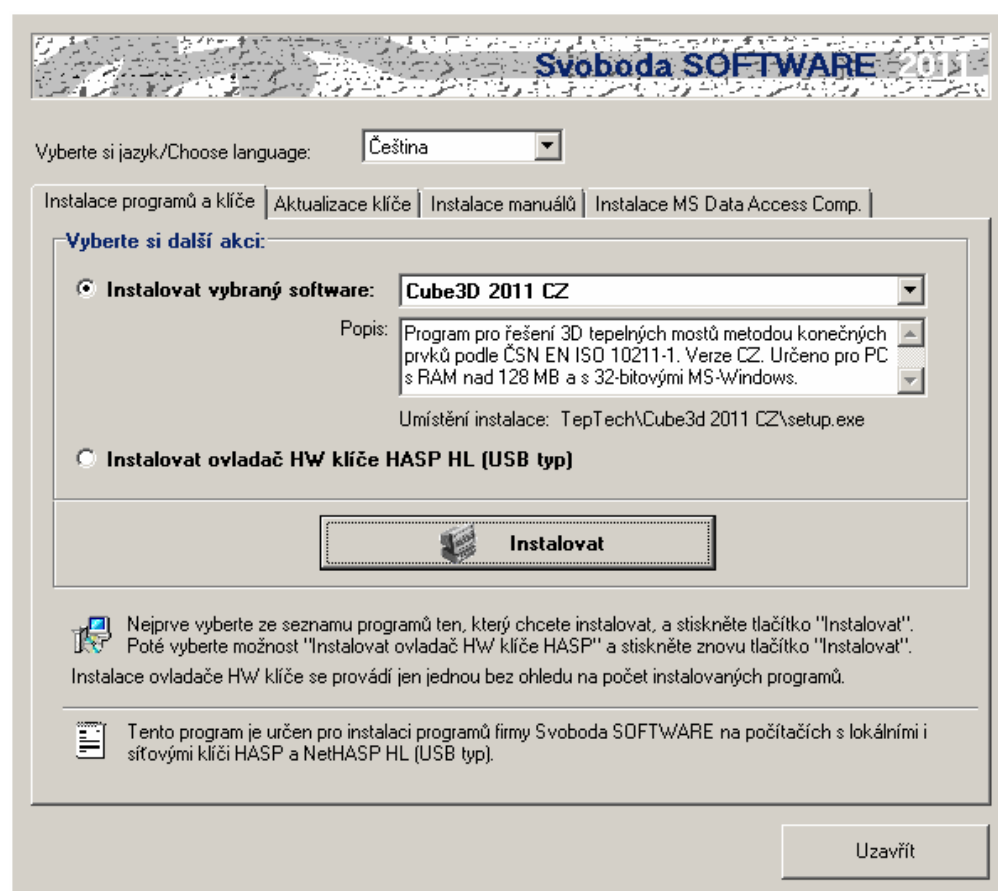
Před instalací nového programu doporučujeme odinstalovat jeho starší verzi, pokud ji již používáte. Odinstalování starší verze není třeba provést, pokud budete instalovat nový program do nového, odlišného adresáře – starší verzi nicméně stejně nebude možné po nezbytném překódování HW klíče používat.

Instalace programu:

1. Vložte CD-ROM do mechaniky.
2. Vyčkejte chvíli, než se objeví spouštěcí program.

Pokud se spouštěcí program sám neobjeví, můžete jej spustit tlačítkem **Start** a příkazem **Spustit**. Do příkazového řádky můžete poté napsat **X:CDSETUP** (X je označení CD-ROM mechaniky, např. E) a stisknout **OK**.

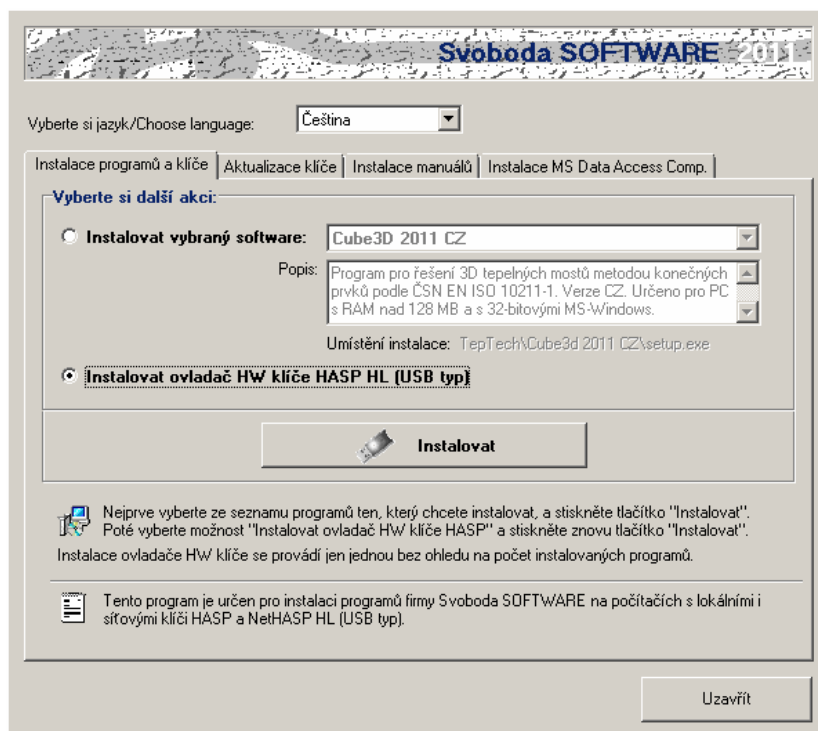
3. Vyberte si ze seznamu instalovatelných programů aplikaci **Cube3D 2011** a stiskněte tlačítko **Instalovat**:

4. Po zahájení instalace zadejte adresář, kam budete chtít program umístit.

Instalace nového hardwarového klíče:Instalace
nového klíče

5. Na okénku spouštěcího programu zvolte možnost **Instalovat ovladač HW klíče HASP** a stiskněte tlačítko **Instalovat**:

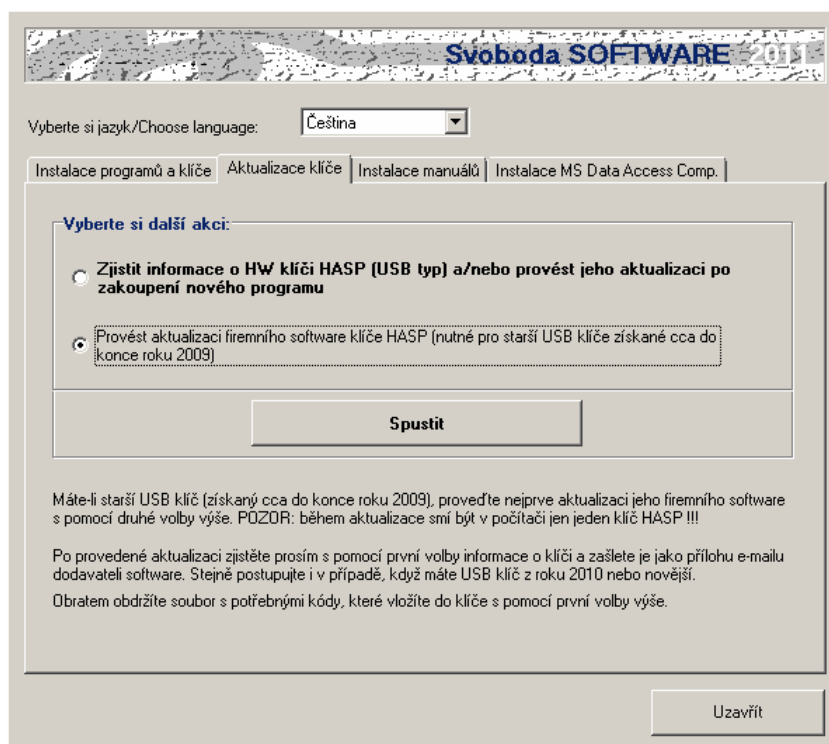
6. Po instalaci ovladače klíče připojte hardwarový klíč HASP na USB port a spouštěcí program ukončete tlačítkem **Uzavřít**.

Aktualizace [starého hardwarového klíče](#):

**Aktualizace
starého klíče**

7. Pokud máte ještě historický paralelní klíč, je třeba jej vyměnit za nový USB typ. Kontaktujte prosím dodavatele programu ohledně podmínek dodávky nového klíče.
8. Pokud provádíte upgrade programu z jeho starší verze (nižší než 2011) nebo pokud jste nově zakoupili program **Cube3D 2011** a USB klíč HASP fy Svoboda Software již vlastníte, je dále nutné provést překódování klíče HASP, a to následujícím postupem:
- Máte-li starší typ USB klíče (cca 2 a více let), je třeba nejprve provést **aktualizaci jeho firemního software**. Nejjednodušším způsobem ji provedete s pomocí volby:

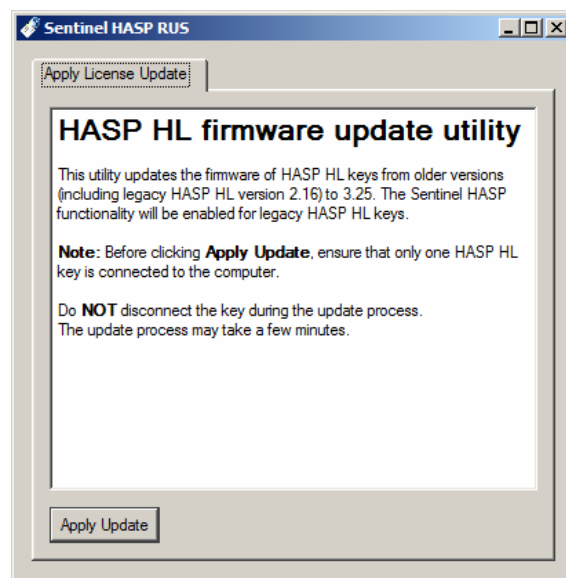
**Aktualizace
firmware**

Následně se objeví okénko aktualizčního programu se základními informacemi a s tlačítkem **Apply Update**.

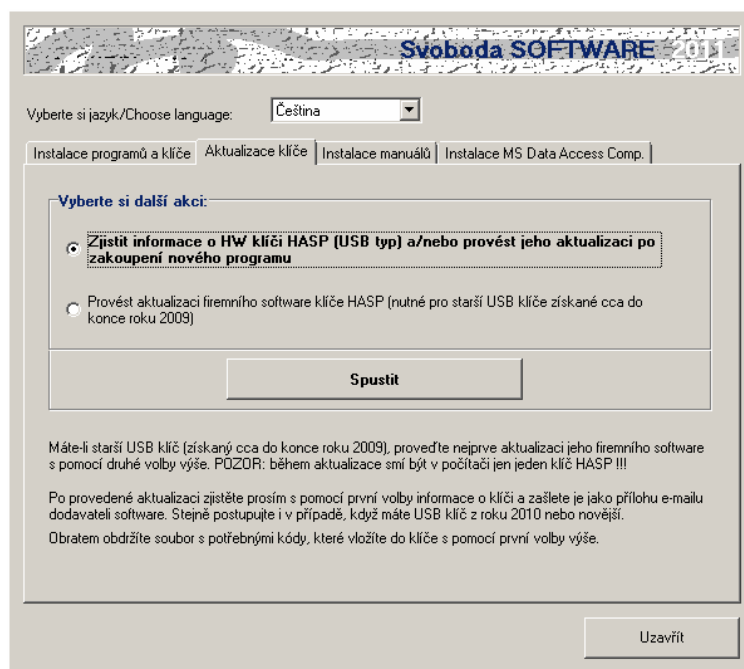
Zkontrolujte si prosím, zda máte v počítači zasunutý jen jeden HASP klíč a poté stiskněte zmíněné tlačítko. Následně se automaticky provede aktualizace klíče.

Alternativně k výše popsanému postupu lze aktualizční program spustit manuálně. Jedná se o soubor **FirmwareUpdate.exe** ve složce **HASP\fwUpdate** na instalačním CD-ROM.

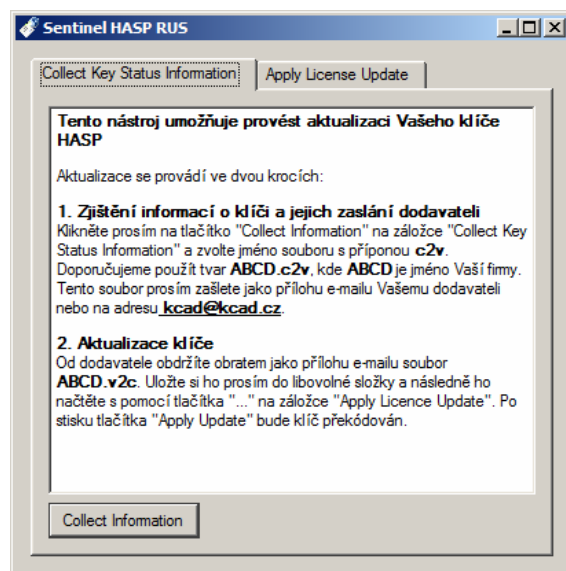
Informace o klíči

- b. Máte-li USB klíč z roku 2010 či novější (nebo jste již provedli aktualizaci firemního software staršího klíče), zjistíte **informace o vašem klíči** s pomocí příkazu:

Po stisku tlačítka **Spustit** se objeví okénko aktualizčního programu se základním popisem postupu aktualizace.

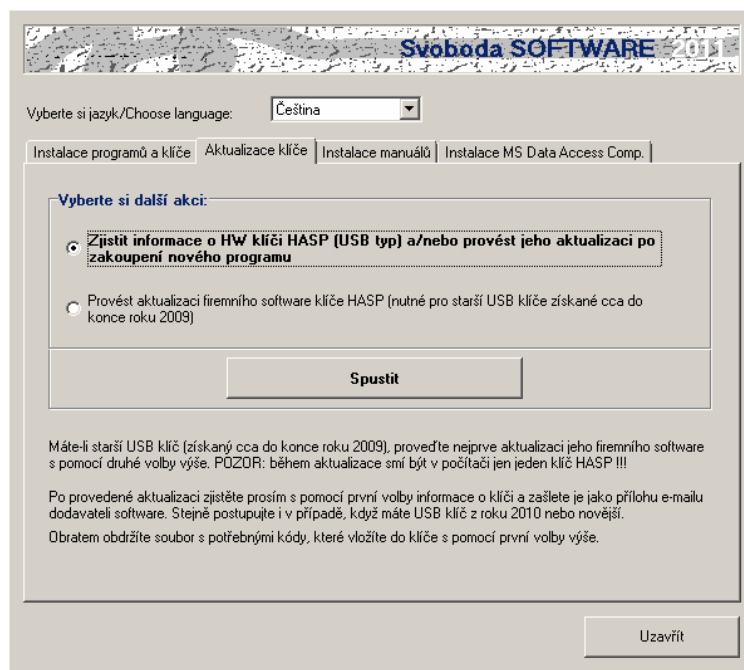
Stiskněte tlačítko **Collect Information** na záložce **Collect Key Status Information** a zvolte umístění a název souboru s příponou **c2v**. Doporučujeme použít název ve tvaru **ABCD.c2v**, kde **ABCD** je jméno vaší firmy. Vytvořený soubor pošlete prosím jako přílohu informativního e-mailu dodavateli programu.

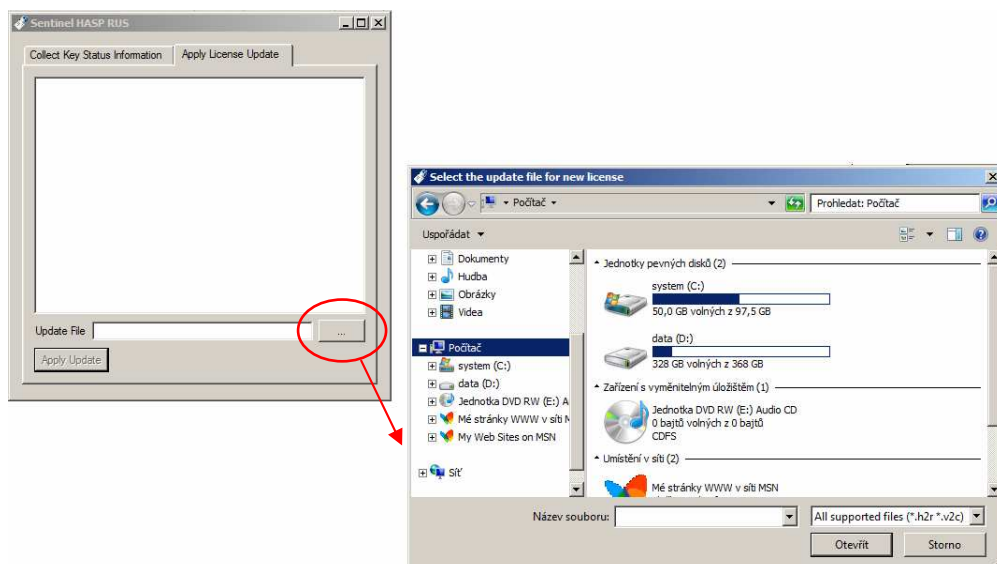
Alternativně k výše popsanému postupu lze aktualizací program spustit manuálně. Jedná se o soubor **UpdateHASP.exe**, který najdete ve složce **HASP\lcUpdate** na instalačním CD-ROM.

Aktualizace licencí

- c. Obratem (standardně jako přílohu e-mailu) obdržíte soubor **ABCD.v2c**, kde **ABCD** je opět jméno vaší firmy. Tento soubor obsahuje všechny potřebné údaje pro **překódování vašeho USB klíče**. Uložte si ho prosím do libovolné složky na vašem počítači. Poté vložte znovu instalační CD-ROM do mechaniky a zvolte příkaz:

Po stisku tlačítka **Spustit** se objeví okénko aktualizací programu, do kterého s pomocí tlačítka **"..."** na záložce **Apply Licence Update** načtete obdržený soubor **ABCD.v2c**.

Aktualizaci USB klíče dokončíte stiskem tlačítka **Apply Update**.

Alternativně k výše popsanému postupu lze aktualizací program spustit manuálně. Jedná se o soubor **UpdateHASP.exe**, který najdete ve složce **HASP\lcUpdate** na instalačním CD-ROM.

- d. Po aktualizaci klíče HASP již můžete spustit program **Cube3D 2011** a vyzkoušet jeho nové možnosti.

Poznámky:

- Uživatel programu musí mít vždy právo zápisu do adresáře, v němž jsou uloženy katalogy materiálů, konstrukcí a okrajových podmínek (obvykle je totožný s adresářem programu). Stejně tak musí mít právo zápisu do adresáře s daty popisujícími hodnocené úlohy (datového adresáře).
- Pokud budete instalovat na svůj počítač více programů naší firmy, upozorňujeme, že každý z programů musí mít svůj vlastní adresář.
- Nepracuje-li HW klíč po výše popsané instalaci ovladače správně, může to být tím, že na instalačním CD-ROM je ovladač starší než váš systém MS-Windows. V takovém případě si prosím stáhněte ze stránek výrobce klíče <http://www3.safenet-inc.com/support/hasp/enduser.aspx> aktuální instalační program. Před případným stahováním aktuální verze ovladače klíče nicméně doporučujeme nejprve vyzkoušet průvodce instalací klíče **HASPUserSetup.exe**, který najdete na instalačním CD-ROM ve složce **HASP\huSetup**. Budete-li mít k instalaci klíče dotazy, obraťte se prosím na dealery programu.

B. Síťová instalace

Program nemá přímo síťovou verzi – lze ho ovšem v rámci sítě používat a umožnit jednotlivým uživatelům sdílet síťový HW klíč a datové adresáře a katalogy. Program je nutné nainstalovat na jednotlivé stanice samostatně jako plnou instalaci. Pro zcela bezproblémovou instalaci a provoz je vhodné, aby jednotliví uživatelé měli na svých počítačích administrátorská práva. Provozujete-li síť s větším počtem uživatelů, kteří se na počítačích střídají a nemohou tedy mít plná práva na jednotlivých stanicích, je instalace programu poněkud obtížnější – některé tipy a doporučené postupy jsou uvedeny dále.

Postup instalace

1. Nainstalujte program na každou stanici v síti podle postupu uvedeného v kap.2.A. – instalaci provádějte pod uživatelem s právy administrátora (měl by odpovídat běžnému konečnému uživateli). Nainstalujte nejen samotný program, ale i ovladač klíče HASP.
2. Pokud potřebujete, aby běžný uživatel neměl privilegia administrátora, je obvykle nutné po instalaci programu provést ještě následující kroky:
 - a. Nastavit práva zápisu do adresáře s programem pro běžného uživatele typu User.
 - b. Přihlásit se jako běžný uživatel typu User a vytvořit zástupce pro program (na ploše a/nebo v nabídce Start)
 - c. Spustit znovu instalaci programu v režimu přihlášení jako běžný uživatel typu User a při chybovém hlášení o nemožnosti registrace komponent zvolit příkaz **Pokračovat**.
3. Připojte síťový klíč NetHASP k serveru nebo k libovolné stanici v síti. Máte-li starý klíč (dodaný s jakoukoli verzí starší než 2011), kontaktujte prosím dodavatele programu - klíč je nutné vyměnit.
4. Vložte do mechaniky počítače s klíčem NetHASP instalační CD-ROM a spusťte instalační program **HASPUserSetup.exe**, který najdete v adresáři **HASP\huSetup**. Instalační program vás postupně provede procesem instalace ovladačů nutných pro práci klíče v síti.
5. Vyzkoušejte spuštění a běh nainstalovaného programu.

Poznámky:

Pokud potřebujete ve výjimečných případech (není to tedy doporučený postup) instalovat program jen na server, je obvykle nutné provést následující kroky:

- a. Nainstalovat program do zvoleného adresáře na server podle postupu v kap. 2.A.
- b. Nastavit práva pro běžné uživatele tak, aby mohli zapisovat do adresáře s nainstalovaným programem.
- c. Knihovny DLL a OCX, které se nainstalovaly na server do podadresáře **SYSTEM** v adresáři Windows, musí být k dispozici i běžným uživatelům. Je tedy nutné buď tyto knihovny nainstalovat i do podadresáře **SYSTEM** na každou lokální stanici (to lze provést např. instalací programu na stanici a vymazáním adresáře s programem ze stanic), nebo umožnit stanicím přístup do podadresáře **SYSTEM** na serveru.

- d. Upravit potřebným způsobem inicializační nastavení programu v registru Windows, především nastavení implicitního adresáře dat. Vyvolejte program **regedit.exe** a upravte v oddíle příslušejícím programu **Cube3D 2011** nastavení:

- **[Data Directory]: Directory=dir**

kde **dir** je cesta do adresáře dat, který bude implicitně obsahovat data a výsledky výpočtů a do kterého budou moci běžní uživatelé zapisovat

Pokud existuje jen jedno inicializační nastavení společné pro všechny uživatele, musí být cesta nastavena tak, aby ji mohli využít všichni. Implicitní adresář dat tak bude muset být pro všechny uživatele stejný. To ovšem neznamená, že by při zakládání nové úlohy či při otevírání úlohy již existující nemohl běžný uživatel použít libovolný adresář, do kterého může zapisovat. Podrobnosti o volbě adresáře při založení a otevření úlohy uvádějí kapitoly 4.B. a 4.C.

C. Instalace ve Windows Vista

Zástupce programu

Nainstalujete-li program do MS Windows Vista pod určitým uživatelem, objeví se jeho jméno v seznamu spustitelných programů pod tlačítkem **Start** jen u tohoto uživatele. Ostatní uživatelé mohou nainstalovaný program **cube3D.exe** nicméně snadno nalézt v jeho složce (např. *C:\Program Files\Stavební fyzika\ Cube3D 2011*) a vytvořit si odkaz (zástupce) na něj buď na ploše nebo kdekoli v menu pod tlačítkem **Start**.

Instalace na PC s více uživateli

Dalším problémem, který je spojen s odlišným chováním Windows Vista oproti dřívějším verzím Windows, je registrace modulů OCX, která se korektně provede jen pro uživatele, pod kterým byla provedena instalace programu (např. *Adam*). Při spuštění programu pod jiným uživatelem (např. *Eva*) se pak objevuje chybové hlášení a program se nespustí. V takovém případě stačí spustit instalaci programu **Cube3D** znovu a program formálně nainstalovat do stejného adresáře ještě jednou – tentokrát ale pod jiným uživatelem než původně (tj. *Eva* místo původního *Adam*).

Nemá-li nový uživatel (např. Karel) práva administrátora, je nutné mu je dočasně přidělit, provést znovu instalaci programu podle výše uvedených instrukcí a poté opět práva vrátit do původního stavu.

Kapitola

3.

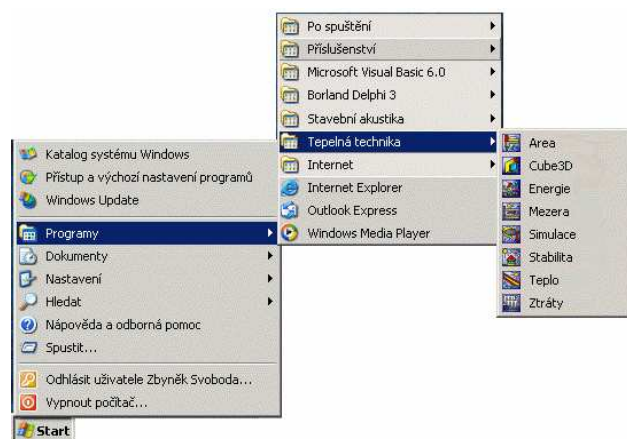
PRACOVNÍ PROSTOR PROGRAMU

Tato část obsahuje základní informace o oknu programu **Cube3D 2011**, o panelu úlohy, o způsobu práce s panely úloh a o vyvolávání nápovědy.

A. Spuštění programu

Po skončení instalace se objeví v nabídce **Start** pod položkou **Programy** nový řádek – **Tepelná technika**.

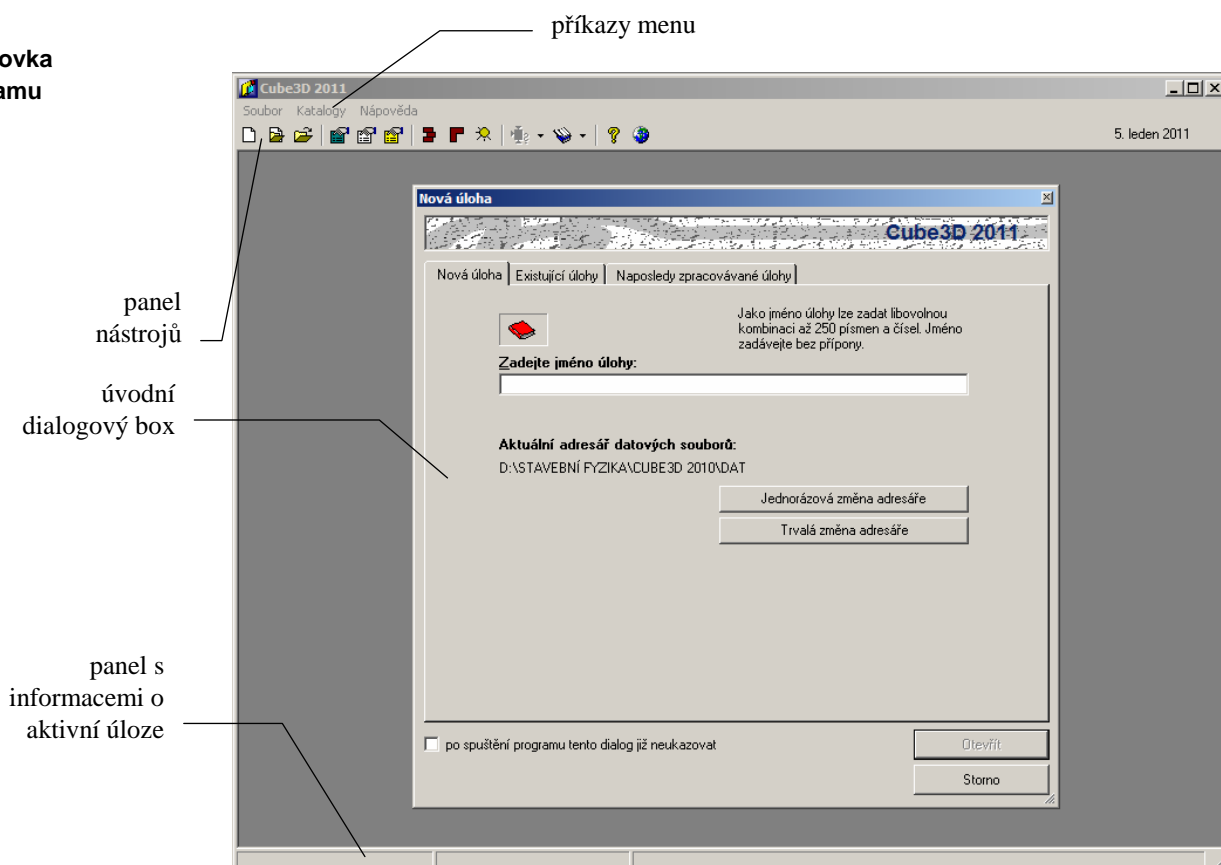
Spustit program **Cube3D 2011** je možné klepnutím na jeho název.

B. Obrazovka programu a úloha

Po spuštění programu **Cube3D 2011** se objeví prázdné okénko programu s dialogovým boxem pro založení nové úlohy či otevření již existující úlohy.

Obrazovka programu

Úloha

Jakmile založíte novou úlohu, nebo otevřete již existující úlohu, objeví se na zatím prázdném panelu programu **Cube3D** nové menší okénko - panel úlohy, který obsahuje název úlohy a čtyři tlačítka pro rychlé vyvolávání povelů.

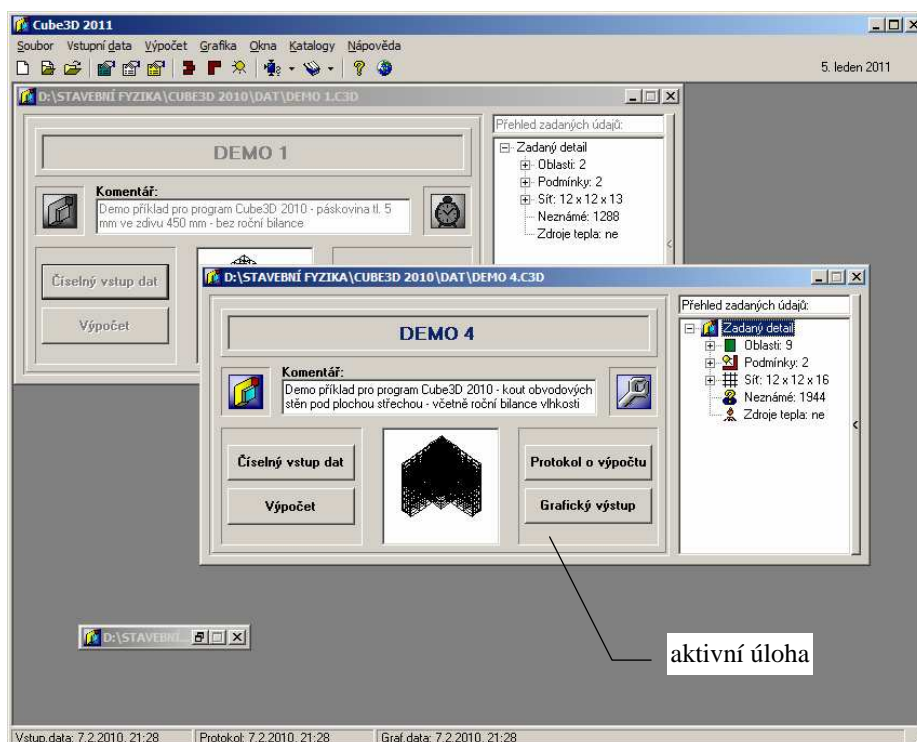
Úloha je vlastně seskupení několika souborů, které popisují vstupní data pro daný problém a výsledky jeho výpočtového posouzení. Hlavní soubory, z nichž se skládá úloha, jsou následující:

FileName.c3d	Obsahuje jméno úlohy.
FileName.dt1	Obsahuje 1. část vstupních dat (popis detailu).
FileName.dt2	Obsahuje 2. část vstupních dat (popis vzdáleností mezi osami).
FileName.dt3	Obsahuje 3. část vstupních dat (popis homogenních oblastí).
FileName.dt4	Obsahuje 4. část vstupních dat (popis okrajových podmínek).
FileName.out	Obsahuje výsledky výpočtu úlohy s komentářem a lze ho tisknout a zpracovávat libovolným textovým editorem pro Windows.
FileName.tep	Obsahuje hodnoty nutné pro grafický výstup.
FileName.bod	Obsahuje hodnoty nutné pro grafický výstup.
FileName.vel	Obsahuje hodnoty nutné pro grafický výstup.
FileName.trn	Obsahuje data nutná pro provedení výpočtu úlohy.
FileName.csn	Obsahuje data nutná pro vyhodnocení výsledků podle normových požadavků.
FileName.mmv	Obsahuje data pro výpočet roční bilance vodní páry.
FileName.mmt	Obsahuje data pro výpočet roční bilance vodní páry.

Z hlediska uživatele se úloha „tváří“ jako jediný soubor *FileName.c3d*. Všechny soubory se bez výjimky ukládají do zvoleného datového adresáře.

Panel úlohy

Program **Cube3D** umožňuje otevřít současně několik úloh a přepínat mezi nimi pomocí klepnutí myši nebo pomocí povelu **Okna** v menu programu:

Aktivní úloha

Pokud je úloha **aktivní**, týkají se jí všechny povely v horizontálním menu programu **Cube3D**. Pokud je naopak **neaktivní**, nebo je zmenšená do **ikony**, nelze s ní pracovat.

Okna

Uspořádat panely jednotlivých úloh můžete pomocí povelů **Kaskády** (uspořádá panely za sebou), **Dlaždice** (uspořádá panely vedle sebe) a **Uspořádat ikony** (srovná ikony zmenšených úloh) v nabídce **Okna**.

C. Náповěda v programu

Součástí programu **Cube3D** je kontextově citlivá nápověda. Jedná se o výkonný nástroj umožňující nalézt okamžitě informace k prováděné činnosti.

Nápověda používá standardního okénka pro nápovědy MS Windows a podporuje všechny obvyklé funkce, jako např. vyvolání definic pojmů a provádění odskoků na odkazy.

Pro práci s nápovědou je možné využít funkcí **Vyhledej** (hledá nápovědu podle klíčových slov) a **Obsah** (zobrazí obsah nápovědy), které můžete vyvolat rovnou z nabídky **Nápověda**.

Nejobvyklejším způsobem vyvolání nápovědy je však stisk tlačítka **F1** během práce s programem. Program **Cube3D** reaguje na tento povel okamžitým vyvoláním nápovědy k prováděné činnosti.

Informace o programu (výrobní číslo, oprávněný uživatel) najdete pod příkazem **O programu** v nabídce **Nápověda**.

Požadavky norem

Informace o požadavcích vybraných norem na hodnocenou stavební konstrukci z hlediska tepelného odporu, vnitřní povrchové teploty, poklesu dotykové teploty podlahové konstrukce a z hlediska difuze vodní páry najdete pod příkazem **Požadavky norem** v nabídce **Nápověda**:

Požadavky ČSN 730540-2 'Tepelná ochrana budov' (2007)

Požadavky ČSN 730540-2 | **Požadavky vyhlášky č. 148**

Tepelní faktor | Souč. prostupu tepla | Bod. čísel prostupu | Šíření vlhkosti

Stěny, střechy, stropy a podlahy | Výplně a rámy oken a dveří

Okrajové podmínky:

Návrhová teplota vnitřního vzduchu T_{ai} [C]: **20.6** ?

Pozn.: Návrhová teplota vnitřního vzduchu se stanoví orientačně dle ČSN 730540-3, čl. 8.2.3 ze vztahu: $T_{ai} = T_i + \Delta T_{ai}$, kde T_i je návrhová vnitřní teplota dle tab.11 v ČSN 730540-3 (pro byt. a obc. stavby obvykle 20 C) a ΔT_{ai} je přírůstek podle ČSN 730540-3, tab.12.

Rel. vlhkost vzduchu v interiéru F_{ii} [%]: **50** | Teplota na vnější straně T_e [C]: **-15** ?

Typ konstrukce:

☒ konstrukce těžká

☐ konstrukce lehká, tj. konstrukce s plošnou hmotností vrstev od interiéru k tep. izolaci včetně do 100 kg/m²

Způsob vytápění:

☒ nepřerušované (pokles výsledné vnitřní teploty do 2 C)

☐ tlumené (pokles od 2 do 5 C včetně)

☐ přerušované (pokles nad 5 C)

Požadavek ČSN 730540-2 (2007), čl. 5.1:

Minimální požadovaný teplotní faktor vnitřního povrchu ve všech místech konstrukce v zimním období:
 $f_{Rsi,N} = 0,792$

Doplňující údaje:

- Teplota rosného bodu $T_w = 9,82$ C
- Teplotní faktor $f_{Rsi,cr} = 0,792$

Výpočet proveden dle ČSN 730540-2, čl. 5.1.

Výpočet požadavku

Návrat

Ve vedlejším panelu jsou uvedeny požadavky ČSN 730540, které je možné hodnotit tímto programem.

Kapitola

4.

PRÁCE S ÚLOHOU

V této části můžete nalézt postup práce s úlohou od zadání vstupních dat, přes výpočet a zpracování protokolu o výpočtu až ke grafickému vyhodnocení výsledků.

A. Adresář pro ukládání úloh

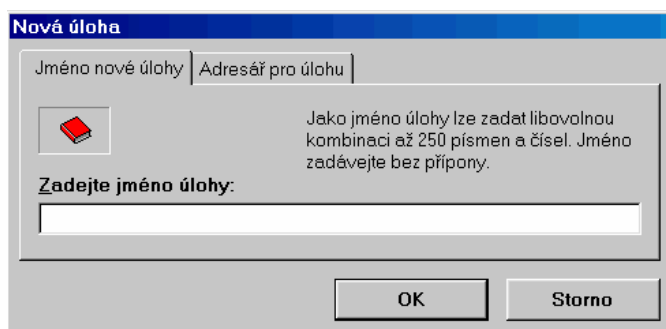
Úlohy se přednostně ukládají do adresáře pro ukládání úloh, který je možné nastavit pomocí příkazu **Adresář pro ukládání úloh** v nabídce **Soubor**. Příkaz je k dispozici jen tehdy, když jsou všechny úlohy uzavřené. Samozřejmě je možné při otevírání již existujících úloh natahovat tyto úlohy i z jiných adresářů.

B. Založení nové úlohy

Novou úlohu můžete vytvořit dvěma způsoby. Buď stisknete příslušné tlačítko na nástrojové liště programu **Cube3D**, nebo vyberete příkaz **Nová úloha** v nabídce **Soubor**.

V obou případech se objeví okénko, do kterého lze zadat jméno nové úlohy (maximálně 250 znaků bez přípony).

Po stisku tlačítka **OK** se objeví panel nové úlohy s jejím jménem.

Změna adresáře

Každá nová úloha se implicitně ukládá do nastaveného adresáře úloh. Pokud budete chtít novou úlohu uložit do odlišného adresáře, klepněte na záložku **Adresář pro úlohu** a adresář pro novou úlohu nastavte s pomocí tlačítka **Změnit adresář**.

C. Otevření již existující úlohy

Pokud chcete pracovat s již existující úlohou, můžete opět postupovat dvěma způsoby. Buď stisknete příslušné tlačítko na nástrojové liště programu **Cube3D**, nebo vyberete příkaz **Otevřít úlohu** v nabídce **Soubor**. Objeví se standardní dialogový box MS Windows pro načtení souboru, pomocí kterého můžete měnit adresáře a zvolit jméno požadované úlohy. Po volbě úlohy se objeví její panel na obrazovce.

Variantně můžete použít dialog rozšířeného otevření úlohy, který umožňuje buď výběr z nedávno řešených či z existujících úloh a nebo založit zcela novou úlohu. Rozšířené otevření úlohy můžete vyvolat stiskem příslušné ikony v nástrojové liště programu **Cube3D**.

D. Uložení úlohy pod jiným jménem

Pokud chcete uložit úlohu pod jiným jménem, nebo do jiného adresáře, zvolte příkaz **Uložit jako** v nabídce **Soubor**. Po jeho volbě se objeví standardní dialogový box MS Windows pro uložení souboru a budete moci určit adresář a jméno úlohy.

E. Ukončení práce s úlohou

Ukončit práci s úlohou můžete buď přes příkaz **Zavřít úlohu** v nabídce **Soubor**, nebo přes dvojnásobný stisk levého tlačítka na levém horním rohu panelu úlohy, nebo klepnutím na symbol **x** v pravém horním rohu.

F. Zadávání vstupních dat

Postup přípravy trojrozměrného detailu pro tabulkové zadávání najdete v kapitole **Příprava vstupních dat**. Přečtěte si prosím tuto kapitolu před výpočtem vaší první úlohy.

Do režimu tabulkového zadávání vstupních dat se můžete dostat buď přes tlačítko **Číselný vstup dat** na panelu úlohy, nebo přes příkaz **Číselný vstup dat** v nabídce **Vstupní data**.

První formulář

Objeví se 1. formulář pro zadání první části vstupních dat:

nabídka povelů

aktuální položka

Základní popis úlohy

Úpravy Pomůcky Konec práce s daty

Název úlohy: Zakázka:

Zpracovatel: Datum:

Varianta:

Vstupní data | Poznámky k zadávání

Parametry detailu:

Počet os kolmých na osu X:

Počet os kolmých na osu Y:

Počet os kolmých na osu Z:

Počet homogenních kvádrů, z nichž je složen detail:

Na záložce "Poznámky k zadávání" jsou uvedeny některé základní informace k zadávání vstupních dat.

Doplňující formuláře | Komentář

Souřadnice os sítě **Popis oblastí** **Popis podmínek** **Data pro bilanci**

vyvolání 2. formuláře - vzdálenosti mezi osami

vyvolání 3. formuláře - homogenní oblasti

vyvolání 4. formuláře - okrajové podmínky

vyvolání 5. formuláře - měsíční data pro bilanci vodní páry

Práce se vstupní položkou

Vstupní data se zadávají do jednotlivých vstupních položek, které mohou sloužit buď pro vstup textů nebo pro vstup čísel. V druhém případě lze do položky zadat jen číslice, znaménko a oddělovač desetinné části.

Pomůcky

Pro **aktuální položku** lze stiskem klávesy **F1** vyvolat nápovědu s podrobnějšími informacemi o veličině včetně odkazů na normu a případných normových hodnot. Nápovědu lze vyvolat i přes nabídku **Pomůcky** v horizontálním menu formuláře.

Všechny příkazy nabídek jsou přístupné jen tehdy, pokud to má smysl. Nemusíte se tedy obávat jejich nesprávného použití. A ještě jedna rada: pro rychlejší práci má řada příkazů tzv. **klávesové zkratky**, které umožňují příkaz rychle provést bez jeho hledání v nabídce. Klávesové zkratky jsou uvedeny u položek v menu.

Pohyb po formuláři

Mezi jednotlivými položkami se lze pohybovat pomocí:

myši	Ukažte myši na příslušnou položku (kurzor myši se změní ze šipky na svislou čáru) a stiskněte levé tlačítko.
klávesy Enter	Provede se přesun na další položku v logické posloupnosti zadávání.
klávesy Tab	Provede se přesun na další položku v logické posloupnosti zadávání. Dále je možné dostat se pomocí této klávesy na ovládací prvky formuláře (tlačítka, panel se seznamem formulářů).
klávesy CTRL + ←	Jedná se o současný stisk kláves CTRL a šipky vlevo . Provede se přesun na předchozí položku v logickém sledu zadávání.

Úpravy

Při práci s položkou můžete dále využít funkce v nabídce **Úpravy**.

Jedná se o příkaz **Zpět** (vrátí právě provedenou akci při psaní), **Znovu** (vrátí provedenou opravu do původního stavu), **Vyjmout označený text** (vyjme text a umístí jej do schránky Windows), **Kopírovat označený text** (zkopíruje text do schránky Windows) a **Vložit text** (vloží text ze schránky do položky).

Pro rychlejší vyvolání nabídky **Úpravy** lze stisknout nad aktuální položkou pravé tlačítko myši. Nejprve se objeví systémové menu Windows, které odstraníte např. stiskem klávesy **Esc**. Dále se již objeví v místě myši tzv. plovoucí menu s obsahem nabídky **Úpravy**.

Konec práce s daty

Práci se vstupními daty můžete ukončit buď přes nabídku **Konec práce s daty**, nebo přes dvojnásobný stisk levého tlačítka myši nad levým horním rohem formuláře.

Automat. ukládání dat

Pokud se v tomto okamžiku začínáte ptát, jak se vstupní data ukládají, aby o ně člověk po dlouhé práci nepřišel, je ten pravý čas.

Program **Cube3D** je proti nebezpečí ztráty již vytvořených dat ošetřen pro uživatele velice příjemným způsobem. Vstupní data jsou totiž ukládána automaticky před každou operací s daty, tj. i před koncem práce.

Vyvolání dalších formulářů

Ještě než opustíte první formulář, je třeba vyplnit i další tři (případně čtyři) doplňující formuláře. Pokud byste na jejich vyplnění zapomněli, nemohl by být proveden výpočet.

Vyvolat doplňující formuláře můžete přes tlačítko **Souřadnice os sítě** (2. formulář), **Popis oblastí** (3. formulář) a tlačítko **Popis podmínek** (4. formulář).

Budete-li požadovat výpočet roční bilance zkondenzované a vypařené vodní páry v hodnoceném detailu, bude třeba zadat ještě i data na pátém formuláři, který lze vyvolat stiskem tlačítka **Data pro bilanci**.

Druhý formulář

Po stisku tlačítka **Souřadnice os sítě** se objeví 2. formulář:

seznam formulářů

začátek a konec bloku

číslo akt.formuláře

Úpravy Formulář Pomůcky Rychlé posuny Konec práce s daty

Popis souřadnic os sítě

Ve směru osy X:

Vzdálenost DeltaX	Počet opakování
0,0500	3
0,0750	2
0,0500	1
0,1000	8
0,1500	1
0,0000	0
0,0000	0
0,0000	0
0,0000	0
0,0000	0
0,0000	0

Ve směru osy Y:

Vzdálenost DeltaY	Počet opakování
0,1000	6
0,0500	3
0,0750	2
0,0500	1
0,1000	8
0,1500	1
0,0000	0
0,0000	0
0,0000	0
0,0000	0
0,0000	0

Ve směru osy Z:

Vzdálenost DeltaZ	Počet opakování
0,1200	7
0,0000	0
0,0600	1
0,0500	1
0,0500	1
0,0750	2
0,0500	1
0,0200	1
0,0400	1
0,0800	1

Schéma souřadnic a vzdáleností mezi osami:

Ve směru osy Y platí stejné schéma.

Formuláře:

- 1. část sítě
- 2. část sítě

Formulář č. 1

Blok 1- 1

Akt. pomůcky:

nástrojová lišta

informace o pomůckách pro aktuální položku

Práce se vstupní položkou

Práce se vstupní položkou byla podrobně popsána u prvního formuláře. Zde uvedeme jen odlišnosti.

Práce s řádkou

Při zadávání vzdáleností mezi osami se mohou využít funkce pro práci s řádkou, které jsou v nabídce **Úpravy**. Jde o příkazy **Vymout řádku ze zadání** (vyjme aktuální řádku ze zadání a umístí ji do schránky), **Kopírovat řádku** (zkopíruje aktuální řádku do schránky), **Vložit řádku ze schránky** (vloží před nebo za aktuální řádku řádku uschovanou ve schránce) a **Vložit prázdnou řádku** (vloží před nebo za aktuální řádku prázdnou řádku).

Upozornění

Při práci s funkcemi pro práci s řádkou je třeba mít na paměti, že řádky pro zadání *DeltaX*, *DeltaY* a *DeltaZ* spolu souvisejí (např. vložení řádku do zadání *DeltaX* odsune poslední řádku pro zadání *DeltaZ* z obrazovky, tzn. dojde k jejímu vymazání). Pozor tedy hlavně na to, že při použití funkcí **Vložit řádku ze schránky** a **Vložit prázdnou řádku** dojde k „odsunutí“ poslední řádky z obrazovky, tzn. dojde k jejímu vymazání.

Práce s formuláři

Data popisující vzdálenosti mezi jednotlivými osami se nemusí vejít na jeden jediný formulář. Na jeden formulář lze totiž zadat jen deset vzdáleností mezi osami ve směru jednotlivých souřadných os, a tak musíte při větším počtu os pokračovat na dalším formuláři.

Nový formulář

Pokud budete chtít po vyplnění prvního formuláře vyplňovat formulář další, stiskněte tlačítko **Další formulář** v pravé části formuláře, nebo klávesu **F4**. Program se vás zeptá, zda chcete nový formulář založit, a pokud odpovíte **ANO**, objeví se před vámi další shodný, ale prázdný formulář.

Seznam

Seznam všech formulářů najdete v pravé části formuláře. Pomocí myši, a to klepnutím levým tlačítkem nad jménem požadovaného formuláře, se můžete rychle přesouvat mezi jednotlivými formuláři. Podobně se můžete přesouvat pomocí tlačítek **Další** a **Předchozí**.

Rychlé posuny

Rozsáhlejší možnosti nabízí nabídka **Rychlé posuny**, kde můžete nalézt příkazy **Předchozí formulář**, **Další formulář**, **Skok na 1. formulář**, **Skok na poslední formulář** a **Skok na vybraný formulář**.

Formulář

Pro práci s formuláři je určena hlavně nabídka **Formulář**.

Najdete v ní funkci **Vložit prázdný formulář**, která umožní vložit před aktuální formulář další prázdný formulář, dále funkci **Zrušit aktuální formulář**, která zruší právě zobrazený formulář a konečně i funkce pro práci s blokem formulářů.

Blok

Začátek bloku formulářů můžete stanovit pomocí příkazu **Označit začátek bloku**, konec pak pomocí příkazu **Označit konec bloku**. Aktuální nastavení se ukazuje pod panelem se seznamem formulářů. Rychleji můžete blok nastavit tak, že dvojnásobně klepnete myší na políčku se zobrazením počátku a konce bloku a do okénka přímo zadáte číslo počátku a konce bloku.

Blok formulářů pak můžete vložit před nebo za aktuální formulář pomocí příkazu **Vložit vybraný blok**, nebo ho zrušit pomocí povelu **Zrušit vybraný blok**.

Konec práce s daty

Po ukončení práce s 2. formulářem se vrátíte do prostředí 1. formuláře a můžete pokračovat stiskem tlačítka **Popis oblastí** a vyvolat tak 3. formulář.

Třetí formulář

Po stisku tlačítka **Popis oblastí** na 1. formuláři se objeví 3. formulář:

Diagram showing the 'Popis homogenních oblastí' (Description of homogeneous areas) dialog box. The dialog box contains a table for material properties, a grid for boundary conditions, and a schematic diagram of the domain. Annotations point to various parts of the interface:

- seznam formulářů (list of forms)
- začátek a konec bloku (start and end of block)
- číslo akt.formuláře (active form number)
- nástrojová lišta (toolbar)
- informace o pomůckách pro aktuální položku (information about tools for the current item)

Číslo	Název materiálu	X Y Z		Vnitřní zdroj tepla	Hranice homogenních oblastí:					
		Lambda	Mi		X1	X2	Y1	Y2	Z1	Z2
1	Izolace	0,100	0,0	0,0	1	27	1	21	1	28
2	Kovová tyč	50,000	0,0	0,0	9	19	1	28	12	17
3		0,000	0,0	0,0	0	0	0	0	0	0
4		0,000	0,0	0,0	0	0	0	0	0	0
5		0,000	0,0	0,0	0	0	0	0	0	0
6		0,000	0,0	0,0	0	0	0	0	0	0
7		0,000	0,0	0,0	0	0	0	0	0	0
8		0,000	0,0	0,0	0	0	0	0	0	0
9		0,000	0,0	0,0	0	0	0	0	0	0
10		0,000	0,0	0,0	0	0	0	0	0	0

Schéma hraničních os:

Pozn.: Pro výpočet pole teplot můžete ponechat hodnoty Mi nulové.

Akt. pomůcky: K dispozici je katalog materiálů.

Práce se vstupní položkou

Práce se vstupní položkou byla podrobně popsána u prvního formuláře. Zde uvedeme jen odlišnosti.

Izotropní a anizotropní materiály

Při zadávání tepelné vodivosti a faktoru difuzního odporu lze ťuknutím na záložky označené **X**, **Y** a **Z** zvolit, pro jaký směr zadávané hodnoty platí. Jedná-li se o izotropní materiál se stejnými vlastnostmi v všech třech směrech, stačí zadat hodnoty jen na záložku **X**.

**Vnitřní zdroje
tepla**

Pokud je zadáváný materiál zdrojem tepla, lze výkon tepelného zdroje ve W/m^3 zadat do položky **Vnitřní zdroj tepla**. Pozornost je třeba přitom věnovat správnému přepočtu výkonu. Je-li např. známý plošný výkon zdroje tepla ve W/m^2 , je třeba vydělit tento výkon tloušťkou plošného zdroje. Je-li znám výkon liniového zdroje tepla ve W/m , musí se tento výkon vydělit průřezovou plochou liniového zdroje (kabelu).

**Pomocné
výpočty**

Pro **tepelnou vodivost** materiálů je k dispozici pomocný výpočet, který lze nejrychleji vyvolat klávesou **F2**. Tepelnou vodivost lze tímto výpočtem stanovit pro uzavřené vzduchové

vrstvy, pro běžné nehomogenní vrstvy s méně výraznými tepelnými mosty (např. tepelné izolace mezi dřevěnými latěmi), pro vrstvy s kovovými profily (např. tepelné izolace mezi roštem pro SDK obklad), pro vrstvy s bodovými tepelnými mosty a orientačně i pro

**Tepelná
vodivost**

Výpočet součinitele tepelné vodivosti a dalších parametrů

S pomocí tohoto okénka je možné vypočítat tepelnou vodivost (a v některých případech i další parametry) pro uzavřené a slabě větrané vzduchové vrstvy, pro nehomogenní vrstvy složené se dvou materiály, pro vrstvy s kovovými profily a pro vrstvy s bodovými mosty. Nabídka doplňuje hrubě orientační zohlednění vlivu tepelných mostů.

Vzduchové vrstvy | Nehomogenní vrstvy | **Vrstvy s kovovými profily** | Vrstvy s bodovými mosty | Orientační výpočet

S pomocí této záložky lze stanovit tepelnou vodivost nehomogenní vrstvy s kovovými profily. Základním materiálem je buď tepelná izolace nebo vzduch.

Typ profilů: **CW a obdobné (příčky)** ☐ uvnitř profilů je vzduch

Geometrie vrstvy: m m (max. 0,08 m)

m

Směr tep. toku

Název	Tepelná vodivost [W/mK]	Měrná tep. kapacita [J/kgK]	Objem. hmotnost [kg/m ³]	
Železobeton	1,580	1020,0	2400,0	Katalog
				Katalog

☒ vypočítat i měnou tepelnou kapacitu a objemovou hmotnost s vlivem nehomogenit

Ukázat výsledky

Výpočet je proveden podle BRE Digest 465.

Poznámka: Do formuláře se dále přenesou vždy ta hodnota, která byla vypočtena s pomocí záložky viditelné v okamžiku stisknutí tlačítka OK.

OK (použít) **Storno**

další případy tepelně izolačních vrstev s tepelnými mosty. Širší možnosti nabízí i pomocný výpočet pro **faktor difuzního odporu**, který lze vyvolat opět nejrychleji klávesou **F2**.

**Faktor difuzního
odporu**

Výpočet faktoru difuzního odporu

S pomocí tohoto okénka je možné vypočítat faktor difuzního odporu pro nepropustné materiály se spárami, pro perforované folie či pásy a orientačně i pro mechanicky upevněné parozábrany.

Spárová difuze | Mechanicky upevněné parozábrany | **Perforované folie a pásy**

Výpočet dle W. van der Spoel: 'Water vapor transport through perforated foils' (The 2nd Int. Building Physics Conf., Leuven 2003).

Tloušťka folie či pásu: m

Faktor dif. odporu folie:

☐ vrstva je již vnitřním či vnějším vzduchem (není součástí konstrukce) Tloušťka vrstvy: m Faktor dif. odporu vrstvy:

☐ vrstva je již vnitřním či vnějším vzduchem (není součástí konstrukce) Tloušťka vrstvy: m Faktor dif. odporu vrstvy:

Průměrná vzdálenost otvorů ve folii: m

Průměr typického otvoru ve folii: m

Výsledný faktor difuzního odporu folie či pásu:

Poznámka: Do formuláře se dále přenesou vždy ta hodnota, která byla vypočtena s pomocí záložky viditelné v okamžiku stisknutí tlačítka OK.

Vypočítat **OK (použít)** **Storno**

Umožňuje stanovit faktor difuzního odporu pro materiály, u nichž dochází k prostupu vodní páry tzv. spárovou difuzí, dále pro hydroizolační pásy a folie porušené otvory a orientačně i pro mechanicky kotvené parozábrany.

Všechny pomocné výpočty lze vyvolat i povelem **Pomocný výpočet** v nabídce **Pomůcky** v horizontálním menu formuláře. V této nabídce lze nalézt i příkaz **Katalog materiálů**, s jehož pomocí lze vyvolat katalog materiálů pro aktuální řádku zadání.

Oblíbené materiály

Pro jednotlivé materiály lze využít také nabídku **oblíbených materiálů**. Jedná se o soubor až 20 uživatelsky definovaných materiálů, z něhož lze při zadávání popisu detailu snadno vybírat.

Seznam oblíbených materiálů je společný pro všechny tepelně technické programy. Lze ho snadno doplňovat – a to buď přímým zadáním vlastností materiálu, nebo výběrem z katalogu materiálů či převzetím hodnot z aktuálního řádku.

Číslo	Název materiálu	X	Y	Z	Lambda	Mi	Vnitřní zdroj tepla	Hranice X1	X2
1	Izolace				0,100	0,0	0,0	1	27
2	Kovová tyč				50,000	0,0	0,0	9	19
3					0,000	0,0	0,0	0	0
4									
5									
6									
7									
8									
9									

Žula... (lambda=3,100 W/mK, mi=10000,0)
Bitalbit S... (lambda=0,210 W/mK, mi=300000,0)
 Láva... (lambda=0,550 W/mK, mi=20,0)
 Dřevotřísk... (lambda=0,110 W/mK, mi=12,5)
 Miner. vlákna... (lambda=0,045 W/mK, mi=1,5)

 Definovat oblíbený materiál...
 Vybrat materiál z katalogu...

Práce s řádkou zadání

A konečně: při zadávání jednotlivých homogenních oblastí se s výhodou mohou využít i funkce pro práci s řádkou, které jsou v nabídce **Úpravy** a které byly popsány u formuláře č. 2.

Práce s formuláři

Data popisující homogenní oblasti, z nichž se detail skládá, se nemusí vejít na jeden jediný formulář. Na jeden formulář lze totiž zadat jen deset oblastí, a tak musíte při větším počtu oblastí pokračovat na dalším formuláři. Práce s formuláři byla více popsána u formuláře č. 2.

Konec práce s daty

Po ukončení práce s 3. formulářem se vrátíte do prostředí 1. formuláře a můžete pokračovat stiskem tlačítka **Popis podmínek** a vyvolat tak 4. formulář.

Čtvrtý formulář

Po stisku tlačítka **Popis podmínek** na 1. formuláři se objeví 4. formulář:

seznam formulářů

začátek a konec bloku

číslo akt.formuláře

Úpravy Formulář Pomůcky Rychlé posuny Konec práce s daty

Popis okrajových podmínek detailu:

Číslo	Hraniční osy definující plochu/kvádr:						Teplota [C]	Rs [m2K/W]	R.H. [%]	AKAPd [10 ⁻⁹ s/m]
	X1	X2	Y1	Y2	Z1	Z2				
1	1	1	7	22	1	24	0,0	0,05	0,0	0,0
2	1	4	7	7	1	24	0,0	0,05	0,0	0,0
3	4	16	7	7	1	11	0,0	0,05	0,0	0,0
4	4	16	7	7	13	24	0,0	0,05	0,0	0,0
5	4	4	1	7	11	13	0,0	0,05	0,0	0,0
6	4	16	1	1	11	13	0,0	0,05	0,0	0,0
7	4	16	1	7	11	11	0,0	0,05	0,0	0,0
8	4	16	1	7	13	13	0,0	0,05	0,0	0,0
9	6	6	12	22	1	11	20,0	0,20	0,0	0,0
10	6	16	12	12	1	11	20,0	0,20	0,0	0,0

Schéma označení plochy v rovině XZ:

Pro tento příklad plochy s podmínkou v rovině XZ je hraniční osa Y1 totožná s osou Y2.

Zadáte-li kvádr s určitou okrajovou podmínkou, přiřadí se tato podmínka všem povrchům detailu zasahujícím do či dotýkajícím se tohoto kváдру s výjimkou povrchů na okraji detailu.

nástrojová lišta

informace o pomůckách pro aktuální položku

Práce se vstupní položkou

Práce se vstupní položkou byla podrobně popsána u prvního formuláře.

Při zadávání jednotlivých okrajových podmínek se s výhodou mohou využít funkce pro práci s řádkou, které jsou v nabídce **Úpravy** a které byly popsány u formuláře č. 2.

Práce s formuláři

Data popisující okrajové podmínky se nemusí vejít na jeden jediný formulář. Na jeden formulář lze totiž zadat jen deset okr. podmínek, a tak musíte při větším počtu podmínek pokračovat na dalším formuláři. Práce s formuláři byla více popsána u formuláře č. 2.

Konec práce s daty

Po ukončení práce se 4. formulářem se vrátíte do prostředí 1. formuláře, které můžete (pokud jste již vyplnili všechny formuláře) opustit.

Pátý formulář

Formulář pro zadání průměrných měsíčních teplot a vlhkostí vzduchu na obou stranách hodnoceného detailu (interiér, exteriér) se vyplňuje pouze v případě, kdy je požadován výpočet roční bilance zkondenzované a vypařené vodní páry v detailu. Pokud tento výpočet nepožadujete, není třeba pátý formulář vyplňovat.

Formulář pro zadání měsíčních průměrných hodnot teplot a vlhkostí lze vyvolat stiskem tlačítka **Data pro bilanci** na 1. formuláři:

Zadání okrajových podmínek pro roční bilanci vlhkosti

Formulář Pomůcky Konec práce s daty

Průměrné měsíční hodnoty zadané na tomto formuláři se přiřadí k jednotlivým hranicím hodnoceného detailu podle zadaných okrajových podmínek, přičemž se předpokládá, že vnější teplota je nižší než vnitřní. Přiřazení lze provést pouze pro detaily s maximálně 2 typy okr. podmínek (jen interiér a exteriér).

Vnitřní vlhkostní podmínky:

☐ je známa vnitřní vlhkost (např. při klimatizaci)

☒ **je známa třída vnitřní vlhkosti:** 4. třída (vysoká vlhkost - byt, domy, kuchyně, sport.haly)

☐ je známa produkce vodní páry a výměna vzduchu

Výměna n: 0,0 1/h Produkce v.p. G: 0,000 kg/h Objem V: 0,0 m3

Vložit standardní podmínky ? ⓘ

Okrajové podmínky

Měsíční průměrné hodnoty pro výpočet bilance dle ČSN EN ISO 13788:

Měsíc:	Dny:	Interiér		Exteriér		Měsíc:	Dny:	Interiér		Exteriér	
		Tai	Fii	Te	Fie			Tai	Fii	Te	Fie
I.	31	21	48,9	-2,4	81,2	VII.	31	21	60,7	17,5	70,4
II.	28	21	51,0	-0,9	80,8	VIII.	31	21	60,1	17	70,9
III.	31	21	51,9	3	79,5	IX.	30	21	56,4	13,3	74,1
IV.	30	21	52,8	7,7	77,5	X.	31	21	53,0	8,3	77,1
V.	31	21	55,9	12,7	74,5	XI.	30	21	51,9	2,9	79,5
VI.	30	21	59,0	15,9	72	XII.	31	21	51,5	-0,6	80,7

Při zadávání okrajových podmínek je nutné nejprve zvolit typ zadávání vnitřní relativní vlhkosti. Podporovány jsou tři metody stanovení vnitřní relativní vlhkosti:

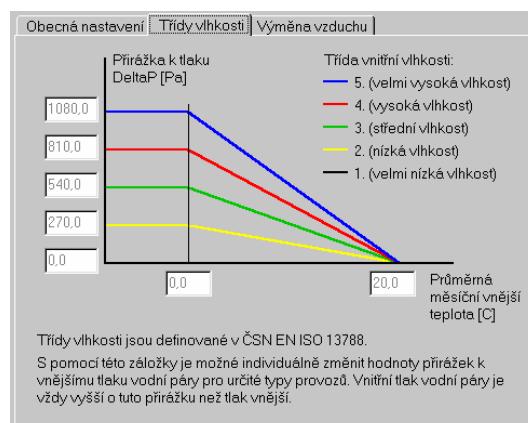
Vnitřní vlhkostní podmínky

- **přímé zadání hodnot**, které se použije, pokud jsou výpočtové a průměrné měsíční hodnoty relativní vlhkosti vnitřního vzduchu známy (tato možnost je určena především pro prostory, kde je uměle upravována vlhkost vzduchu, např. klimatizací)
- **výpočet na základě tříd vnitřní vlhkosti**, který je v ČSN EN ISO 13788 doporučen jako běžný standard pro přirozeně větrané místnosti (optimální je volit 4. vlhkostní třídu pro běžné bytové a občanské stavby)
- **výpočet na základě produkce vodní páry v interiéru**, který se použije, pokud je známa produkce vodní páry, násobnost výměny vzduchu a objem vzduchu v hodnoceném prostoru.

Pokud zvolíte druhou či třetí možnost, nebude možné přímo zadat hodnoty relativní vlhkosti vnitřního vzduchu - program je vypočte sám na základě ostatních zadaných hodnot.

Třídy vlhkosti

Standardní postup ČSN EN ISO 13788 předpokládá, jak již bylo uvedeno výše, pro přirozeně větrané místnosti výpočet vnitřní relativní vlhkosti na základě zvolené třídy vnitřní vlhkosti. Vlhkostní třídy jsou definovány v ČSN EN ISO 13788 v příloze A. Každou budovu

s určitým provozem lze zařadit do specifické vlhkostní třídy podle míry produkce vodní páry v interiéru. Jednotlivým vlhkostním třídám přísluší určitá přírážka k parciálnímu tlaku vodní páry v exteriéru. Parciální tlak vodní páry v interiéru a následně relativní vlhkost se stanovuje tak, že se přírážka příslušející vlhkostní třídě přičte k parciálnímu tlaku vodní páry ve vnějším vzduchu a tím se získá parciální tlak vodní páry ve vnitřním vzduchu.

Nastavení přírážek je v programu převzato z ČSN EN ISO 13788 a je uvedeno na obrázku výše.

Pokud použijete třetí možnost - výpočet vnitřní relativní vlhkosti na základě produkce vodní páry - je nutné zadat produkci vodní páry v interiéru, objem vzduchu v interiéru a násobnost výměny vzduchu. Pro všechny tyto položky je k dispozici pomocný výpočet. Samotný výpočet vnitřní relativní vlhkosti je proveden podle ČSN EN ISO 13788, příloha E. V programu se při tomto výpočtu uvažuje, že v teplejších měsících (květen až září) je výměna vzduchu dvojnásobná oproti hodnotě, kterou zadáte do vstupního formuláře.

Konec práce s daty

Po ukončení práce s 5. formulářem se vrátíte do prostředí 1. formuláře, které můžete (pokud jste již vyplnili všechny formuláře) opustit.

G. Výpočet úlohy

Výpočet úlohy můžete vyvolat buď tlačítkem **Výpočet** na panelu úlohy, nebo příkazem **Výpočet úlohy** v nabídce **Výpočet**.

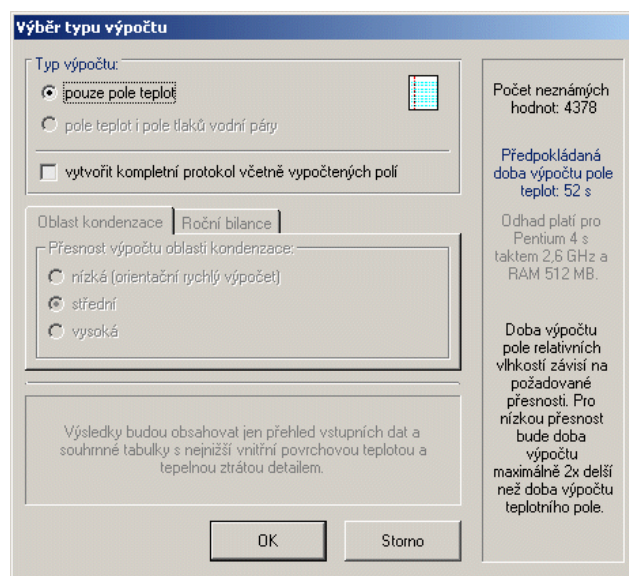
Program nejprve prohledá vstupní data na nabídné Vám výběr typu výpočtu. Vždy je možné počítat teplotní pole. Pokud jsou zadány i další potřebné parametry, je možné počítat i pole tlaků vodní páry.

Nároky na RAM

Pro výpočet je použit samostatný program **c_calcw.exe**. Je třeba upozornit, že výpočtový modul vyžaduje minimálně 512 MB RAM. Doporučuje se vždy uvolnit operační paměť od ostatních programů, aby měl výpočtový modul dostatek paměti pro svou činnost.

Před začátkem výpočtu program oznámí předpokládanou dobu výpočtu a umožní zvolit typ výpočtu a míru podrobnosti protokolu.

Pokud nalezne výpočtový modul programu **Cube3D** v zadání chybu, oznámí ji a výpočet neprovede.

Protokol o výpočtu

Výsledkem výpočtu je protokol o výpočtu, který v podrobné verzi obsahuje:

1. rekapitulaci vstupních dat
2. výpis hodnot teplot, částečných tlaků vodní páry a částečných tlaků nasycené vodní páry v uzlech sítě
3. hustotu tepelného toku (tepelnou ztrátu či zisk) pro jednotlivé hranice detailu (hranice jsou z hlediska programu definovány stejnou teplotou, odporem při přestupu tepla, relativní vlhkostí a součinitelem přestupu vodní páry)
4. minimální teplotu vnitřního povrchu pro jednotlivé hranice detailu
5. maximální přípustné relativní vlhkosti vzduchu, které zajistí, že při nezměněných teplotách nebude docházet k povrchové kondenzaci na jednotlivých hranicích detailu

6. tepelnou propustnost pro jednotlivé hranice detailu (tuto hodnotu lze určit jen pro maximálně dvě prostředí působící na detail)
7. chybu výpočtu podle ČSN EN ISO 10211-1
8. výpis přibližné roční bilance vodní páry po měsících v modelovém roce (jsou-li zadány průměrné měsíční teploty a relativní vlhkosti vzduchu na obou stranách detailu).

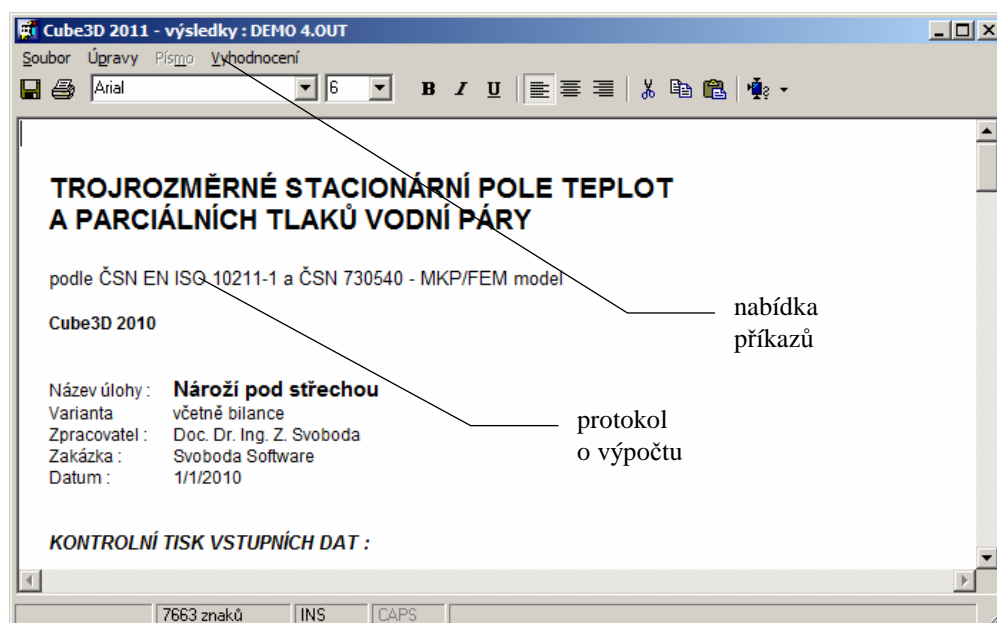
Protokol o výpočtu je textový soubor ve formátu **RTF** (rich text format), který obsahuje českou diakritiku a lze jej načíst do libovolného textového editoru pro MS Windows 95 a novějších. Charakteristickou vlastností formátu RTF je uchovávání typů písma a formátování.

Prohlížeč modul

Protokol o výpočtu je možné po ukončení výpočtu zobrazit v jednoduchém editoru - v prohlížečím modulu programu **Cube3D**. Prohlížeč modul je samostatný program CLIST.EXE. Současně může být spuštěno více prohlížečích modulů s jedním nebo s více protokoly o výpočtu.

Zda bude prohlížeč modul vyvoláván, je možné nastavit s pomocí položky **Možnosti** v nabídce **Výpočet**. Položka **Možnosti** umožňuje ještě několik dalších nastavení. Pokud budete chtít například použít místo interního prohlížečského modulu libovolný jiný textový editor, můžete s pomocí této položky nastavit cestu k tomuto programu.

Pokud použijete interní prohlížeč modul, objeví se na obrazovce následující okénko:

Po provedeném výpočtu lze vyvolat jen prohlížeč modul pomocí příkazu **Protokol o výpočtu** v nabídce **Výpočet**.

Práce s protokolem

Protokol o výpočtu lze v prohlížečím modulu upravovat pomocí příkazů v nabídce **Písmo** (změna typu písma), **Úpravy** (kopírování, mazání, vkládání) a **Soubor** (uložení změn, uložení pod jiným jménem, tisk, nastavení tiskárny).

Před použitím příkazu **Písmo** je nutné označit myší nebo klávesnicí část textu nebo celý text. Úprava písma se bude následně vztahovat jen na označený text.

Tisk

Prohlížeč modul umožňuje před samotným tiskem jednak nastavit okraje pro tisk s pomocí příkazu **Nastavení stránky** v nabídce menu **Soubor**, a jednak nastavit parametry tiskárny s pomocí příkazu **Nastavení tiskárny** v nabídce menu **Soubor**.

Tisk dokumentu je možné provést příkazem **Tisk** v nabídce **Soubor**, nebo stiskem příslušné ikony na panelu nástrojů.

Tisk z prostředí prohlížečského modulu je prováděn s pomocí knihovny funkce MS Visual Basicu 6.0 a je tudíž ovlivněn vzájemnou interakcí mezi ovládačem tiskárny a knihovnou MS Visual Basicu. Kvalita tisku lze ovlivnit pouze tehdy, když to umožňuje ovládač tiskárny. Pokud nastanou s tiskem potíže nebo pokud budete chtít vyšší kvalitu tisku, využijte prosím skutečnosti, že lze protokol o výpočtu bez problémů načíst nebo přenést přes schránku do libovolného textového editoru a vytisknete protokol z něj.

Ukončit práci s prohlížečským modulem můžete stiskem klávesy **Esc**, přes příkaz **Konec** v nabídce **Soubor**, nebo přes dvojnásobné klepnutí myší nad levým horním rohem okénka.

H. Grafické vyhodnocení výsledků

Vyvolat grafické vyhodnocení výsledků můžete buď stiskem tlačítka **Grafický výstup** na panelu úlohy, nebo pomocí příkazů v nabídce **Grafika**.

Typy grafů

K dispozici je devět typů grafického výstupu:

1. kontrola zadání materiálů

Tento grafický výstup umožní zkontrolovat geometrii zadaného detailu, tj. rozložení jednotlivých homogenních hranolových oblastí. Jednotlivé materiály v detailu jsou odlišeny svojí barvou.

Detail je možné otáčet s pomocí šipek na nástrojové liště či je možné přímo nastavit azimut a zenit pro zobrazení s pomocí tlačítka **Nastavení azimutu a zenitu**. Příпустné meze pro azimut jsou 180 – 270 stupňů a pro zenit 90 – 180 stupňů.

Rovněž je možné zobrazit jen výřez z hodnoceného detailu, a to ve směru všech tří souřadných os. Nastavení výřezu z detailu lze provést s pomocí tlačítka **Nastavení výřezu z detailu** na nástrojové liště.

Dále je možné vybrat s pomocí rozbalovacího menu v pravé horní části okénka grafického výstupu určitý materiál a provést zobrazení pouze tohoto materiálu.

2. kontrola zadání podmínek

Tento grafický výstup umožní zkontrolovat rozložení jednotlivých zadaných okrajových podmínek. Zadané okrajové podmínky jsou vykresleny červeně (teplota větší než 0 °C) a modře (teplota nižší než 0 °C). Šedivě jsou vykresleny hranice detailu bez zadaných okrajových podmínek.

Detail je možné otáčet s pomocí šipek na nástrojové liště či je možné přímo nastavit azimut a zenit pro zobrazení s pomocí tlačítka **Nastavení azimutu a zenitu**.

Rovněž je možné zobrazit jen výřez z hodnoceného detailu, a to ve směru všech tří souřadných os. Nastavení výřezu z detailu lze provést s pomocí tlačítka **Nastavení výřezu z detailu** na nástrojové liště.

3. vykreslení průběhu izoterem ve 3D

Před vykreslením tohoto grafu je nutné zadat požadované hodnoty izoterem, které se budou dále do detailu vykreslovat. Maximálně lze zadat osm různých hodnot. Příпустné rozmezí je uvedeno v horní části zadávacího okénka. Pokud izoteru nechcete zadat, ponechte příslušné políčko prázdné. Po určení kreslených izoterem je vykreslen detail a postupně i jednotlivé izotermy různými typy čar. V pravé části obrazovky je uvedena legenda čar.

4. rozložení teplotních polí ve 3D

Barevné rozložení polí teplot v detailu nabízí tento grafický výstup. V legendě k obrázku je vidět přiřazení barev k jednotlivým rozsahům teplot.

5. rozložení vlhkostních polí ve 3D

Barevné rozložení polí relativních vlhkostí v detailu nabízí tento grafický výstup. V legendě k obrázku je vidět přiřazení barev k jednotlivým rozsahům vlhkostí.

Ve všech 3D výstupech je možné detail otáčet s pomocí šipek na nástrojové liště či je možné přímo nastavit azimut a zenit pro zobrazení s pomocí tlačítka **Nastavení azimutu a zenitu**.

Rovněž je možné zobrazit jen výřez z hodnoceného detailu, a to ve směru všech tří souřadných os. Nastavení výřezu z detailu lze provést s pomocí tlačítka **Nastavení výřezu z detailu** na nástrojové liště.

6. vykreslení průběhu izoterem ve 2D

Před vykreslením tohoto grafu je nutné zadat rovinu řezu detailem a číslo osy, podél které bude řez prováděn. Dále je nutné zadat požadované hodnoty izoterem, které se budou dále do detailu vykreslovat. Maximálně lze zadat osm různých hodnot. Přípustné rozmezí je uvedeno v horní části zadávacího okénka. Pokud izoteru nechcete zadat, ponechte příslušné políčko prázdné. Po určení kreslených izoterem je vykreslen detail a postupně i jednotlivé izotermy různými typy čar. V pravé části obrazovky je uvedena legenda čar.

7. rozložení teplotních polí ve 2D

Před vykreslením tohoto grafu je nutné zadat rovinu řezu detailem a číslo osy, podél které bude řez prováděn. Následně se vykreslí barevné rozložení polí teplot ve vybraném řezu detailem. V legendě k obrázku je vidět přiřazení barev k jednotlivým rozsahům teplot.

8. rozložení vlhkostních polí ve 2D

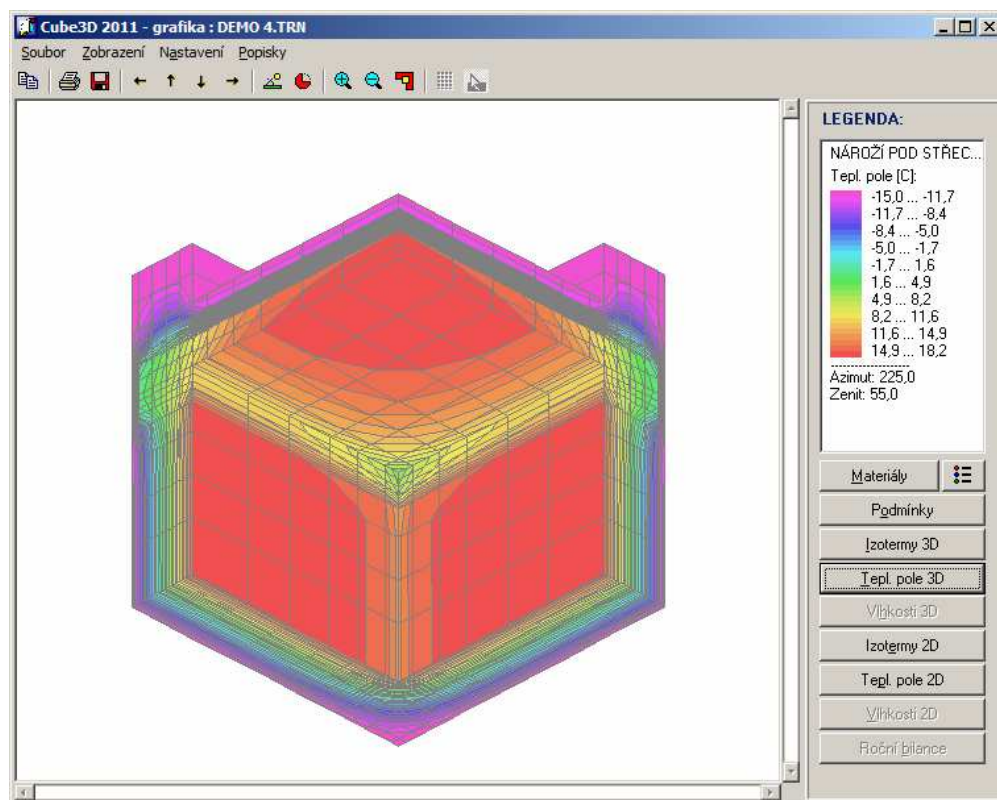
Před vykreslením tohoto grafu je nutné zadat rovinu řezu detailem a číslo osy, podél které bude řez prováděn. Následně se vykreslí barevné rozložení polí relativních vlhkostí ve vybraném řezu detailem. V legendě k obrázku je vidět přiřazení barev k jednotlivým rozsahům vlhkostí.

9. roční bilance vodní páry

Je-li proveden výpočet roční bilance zkondenzované a vypařené vodní páry, lze s pomocí tohoto výstupu zobrazit ve formě sloupcového grafu množství zkondenzované vodní páry v detailu na konci jednotlivých měsíců v modelovém roce.

Grafický modul

Grafický modul je samostatný program CGRAPH.EXE. Současně může být spuštěno více grafických modulů s jedním nebo s více výsledky výpočtu.

Zobrazení

Typ grafického výstupu můžete měnit buď pomocí tlačítek v pravé části okénka, nebo pomocí příkazů **Kontrola zadání materiálů**, **Kontrola zadání podmínek**, **Izotermy 3D**, **Termovize 3D**, **Relativní vlhkosti 3D**, **Izotermy 2D**, **Termovize 2D**, **Relativní vlhkosti 2D** a **Roční bilance vlhkosti** v nabídce **Zobrazení**.

**Zvětšování,
zmenšování**

Upravovat velikost zobrazeného detailu lze s pomocí tří ikon na nástrojové liště grafického postprocesoru. Ikona se symbolem „+“ zvětší detail, ikona se symbolem „-“ ho naopak zmenší. Podporováno je pět stupňů zvětšení či zmenšení detailu. Ikona se symbolem koutu vrátí zobrazení detailu k původnímu nastavení.

Jakmile je detail zvětšen, lze ho s pomocí posunovacích lišt po stranách grafického výstupu posunout do požadované polohy.

Nastavení

Způsob zobrazení detailu lze nastavit pomocí nabídky **Nastavení**.

Pokud bude zaškrtnuta možnost **Zobrazovat konečné prvky a osy**, znázorní se do detailu světle šedou barvou sít' vodorovných a svislých os a vygenerované konečné prvky.

Pokud bude zaškrtnuta možnost **Ukazovat aktuální hodnoty u myši**, objeví se pod myší políčko ukazující tlak v místě detailu, kde se právě myš nalézá.

Obě funkce pracují pouze při 2D zobrazení.

Popisky

Další možností grafického modulu je obohacení výstupu o popisky, které můžete vložit do grafu pomocí příkazu **Vložit další** z nabídky **Popisky**. Popiska se vloží do levého horního rohu grafu a je připravena pro zápis libovolného textu. Rovněž ji lze technikou „uchop a pusť“ přesunout myší do libovolného místa grafu.

Zrušit popisku můžete příkazem **Zrušit** nebo **Zrušit vše** z nabídky **Popisky**.

Pokud stisknete nad popiskou pravé tlačítko, objeví se v místě myši plovoucí menu s nabídkou práce s popiskou.

Tisk

Vytvořený grafický výstup můžete vytisknout pomocí tlačítka s ikonou tiskárny nebo pomocí příkazu **Tisk** v nabídce **Soubor**.

Před samotným tiskem lze jednak nastavit okraje pro tisk s pomocí příkazu **Nastavení stránky** v nabídce menu **Soubor**, a jednak nastavit parametry tiskárny s pomocí příkazu **Nastavení tiskárny** v nabídce menu **Soubor**.

Tisk z prostředí grafického modulu je prováděn s pomocí knihovní funkce MS Visual Basicu 6.0 a je tudíž ovlivněn vzájemnou interakcí mezi ovládačem tiskárny a knihovnami MS Visual Basicu. Kvalita tisku lze ovlivnit pouze tehdy, když to umožňuje ovládač tiskárny.

Pokud nastanou s tiskem potíže nebo pokud budete chtít vyšší kvalitu tisku, využijte prosím skutečnosti, že grafický výstup lze přes schránku Windows přenést snadno do libovolného textového či grafického editoru a vytisknout z něj.

**Přenesení do
schránky**

Přenést grafický výstup do schránky Windows a odtud do libovolné aplikace pro MS Windows, která pracuje s grafikou, můžete pomocí příkazu **Přenést do schránky** z nabídky **Soubor**.

**Uložení do
souboru**

Grafický výstup můžete i uložit do grafického souboru (bitová mapa typ BMP). Pro tuto možnost volte buď tlačítko s ikonou diskety, nebo příkaz **Uložit do souboru** z nabídky **Soubor**.

Kapitola

5.

KATALOG DETAILŮ

Katalog detailů je výkonná pomůcka, která umožňuje přehledným způsobem vytvářet a upravovat katalog typických řešení stavebních detailů. Katalog lze vyvolat stiskem položky **Katalog** v hlavním menu programu.

Katalog detailů

V okamžiku nainstalování programu **Cube3D** je obsahem katalogu detailů pouze několik typických stavebních 3D detailů.

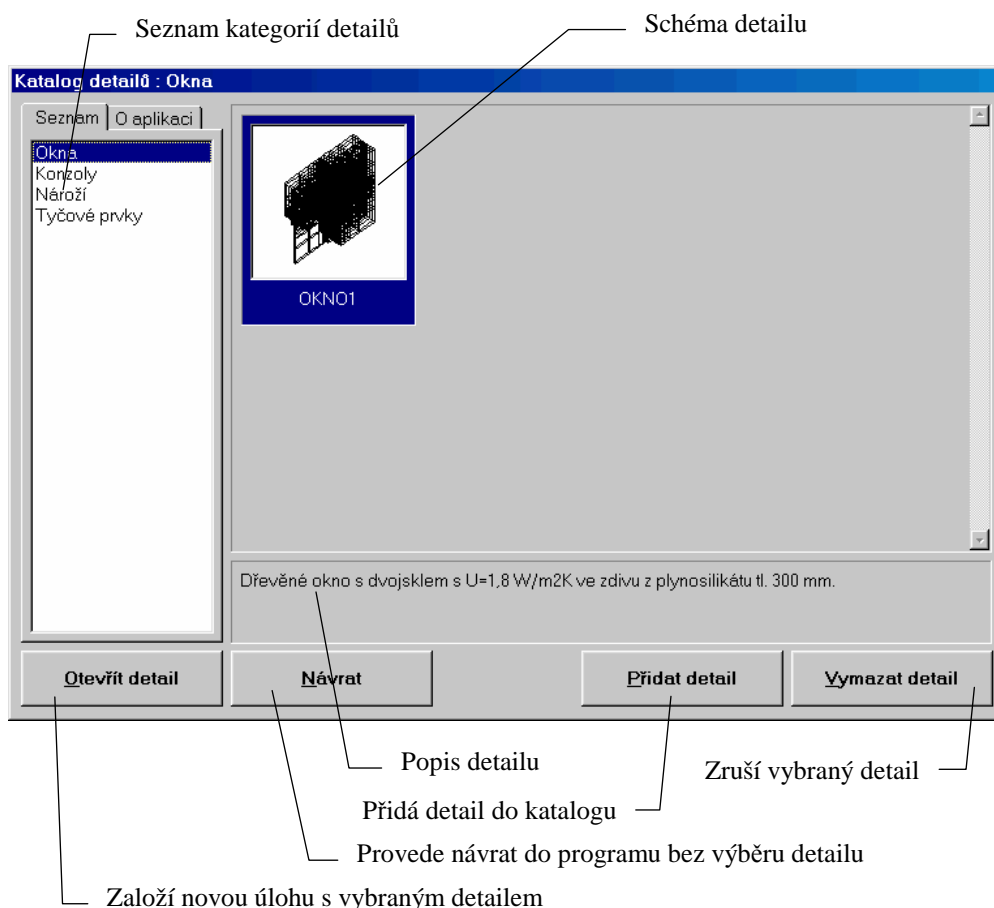
Popis katalogu detailů je uložen v souboru **Cube3D.mkf**. Popis jednotlivých detailů v katalogu je uložen v souborech s příponou **trn**, **dt1**, **dt2**, **dt3** a **dt4**. Všechny tyto soubory jsou po instalaci uloženy standardně v podadresáři KAT hlavního adresáře programu **Cube3D**.

Upozornění

Detaily obsažené po instalaci v katalogu jsou pouze schémata běžných stavebních řešení. V žádném případě se ovšem nejedná o doporučení k projektování a autor programu nepřebírá žádnou odpovědnost za případné chyby, které se mohou v detailech objevit.

Použitím detailů akceptujete uvedené podmínky.

Okénko katalogu detailů obsahuje:

**Panel se
seznamem
kategorií detailů**

K pohybu mezi jednotlivými kategoriemi detailů slouží panel se seznamem kategorií detailů. Mezi jednotlivými kategoriemi je možný pohyb pomocí šipek nahoru a dolů, kláves PgDn (o stránku dolů), PgUp (o stránku nahoru), CTRL+Home (na začátek) a CTRL+End (na konec). Samozřejmě je možné použít i levé tlačítko myši.

Pokud umístíte aktuální řádku na jméno kategorie, dojde k otevření kategorie a v pravé části katalogu detailů se objeví všechny detaily, které jsou v kategorii obsaženy.

Schémata detailů

V pravé části okénka jsou umístěna schémata detailů.

Mezi jednotlivými schémata se lze pohybovat s pomocí myši, šipek vlevo a vpravo a kláves Home a End. Pokud je detailů v kategorii více než 8, je možné použít i posuvací lištu zcela napravo.

K aktuálnímu detailu se zobrazuje stručný komentář pod panelem se schémata.

V dolní části okénka jsou čtyři tlačítka pro práci s katalogem detailů.

Tlačítko Otevřít detail

Po stisku tlačítka **Otevřít detail** lze vybraný (aktuální) detail použít a dále zpracovávat. Objeví se okénko, do kterého lze zadat jméno úlohy a adresář pro uložení úlohy.

Nově vytvořená úloha bude obsahovat veškerá data nutná pro kompletní popis detailu. Uživatel bude moci upravit detail s pomocí rychlé editace (tlačítko **Rychlé úpravy**), nebo s pomocí grafického preprocesoru (tlačítko **Graf. vstup dat**) či číselného zadávání (tlačítko **Číselný vstup dat**).

Upravený detail bude možné následně vypočítat a zobrazit výsledky výpočtu.

Tlačítko Návrat

Po stisku tlačítka **Návrat** bude proveden návrat do prostředí programu **Cube3D**.

Tlačítko Přidat detail

Po stisku tlačítka **Přidat detail** se objeví okénko:

Do okénka lze zadat:

- cestu k souboru s popisem nového detailu (soubor **filename.trn**)
- jméno, pod kterým bude detail uložen v katalogu
- kategorii, v níž bude zařazen
- komentář k detailu.

Tlačítko Vymazat detail

S pomocí tlačítka **Vymazat detail** lze vymazat z katalogu detailů aktuální detail.

Kapitola

6.

ZÁKULISÍ PROGRAMU

V této části manuálu můžete nalézt základní informace o použitých výpočtových vztazích v programu **Cube3D**. Odkazy na literaturu jsou uvedeny v části *Přílohy*.

A. Výpočet pole teplot a pole částečných tlaků vodní páry

Trojrozměrné stacionární šíření tepla je popsáno parciální diferenciální rovnicí:

Řídící rovnice

$$\frac{\partial}{\partial x} \left[\lambda \left[\frac{\partial \theta(x, y, z)}{\partial x} \right] \right] + \frac{\partial}{\partial y} \left[\lambda \left[\frac{\partial \theta(x, y, z)}{\partial y} \right] \right] + \frac{\partial}{\partial z} \left[\lambda \left[\frac{\partial \theta(x, y, z)}{\partial z} \right] \right] = 0 \quad (1)$$

Pro tuto rovnici platí okrajová podmínka:

Okrajová podmínka

$$-\lambda \cdot \left(\frac{\partial \theta(x, y, z)}{\partial n} \right) = h \cdot (\theta - \bar{\theta}) \quad (2)$$

kde λ ... součinitel tepelné vodivosti [W/m.K],
 θ ... teplota v bodě [K],
 h ... součinitel přestupu tepla [W/m²K],
 $\bar{\theta}$... teplota v okolním prostředí [K],
 $\partial x, \partial y, \partial z$... derivace podle x, y a z,
 ∂n ... derivace podle normály.

Rovnice (1) se řeší na jednoduše souvislé oblasti Ω s hranicí Γ , na které musí být splněna okrajová podmínka (2). Hranice Ω je pravoúhlá. Dále se pro výpočet předpokládá, že oblast Ω lze rozdělit na konečný počet oblastí, v kterých je funkce $\lambda(x, y, z)$ konstantní. Rovněž funkce $h(x, y, z)$ a $\bar{\theta}(x, y, z)$ jsou uvažovány konstantní po částech hranice Γ .

Galerkinova metoda

Rovnice (1) je pro řešení metodou konečných prvků upravena Galerkinovou metodou a pomocí Greenovy věty na tvar:

$$\mathbf{K} \cdot \mathbf{r} = \mathbf{q}, \quad (3)$$

kde \mathbf{K} je matice vodivosti tělesa

$$K = \int_{\Omega} \left[\lambda \frac{\partial N}{\partial x} \cdot \frac{\partial N^T}{\partial x} + \lambda \frac{\partial N}{\partial y} \cdot \frac{\partial N^T}{\partial y} + \lambda \frac{\partial N}{\partial z} \cdot \frac{\partial N^T}{\partial z} \right] d\Omega$$

\mathbf{r} je sloupcová matice uzlových hodnot teplot (neznámých),

\mathbf{q} je vektor pravé strany

$$q = \int_{\Gamma} N \cdot h \cdot (\bar{\theta} - N^T \cdot \mathbf{r}) d\Gamma$$

\mathbf{N} .. řádková matice báзовých funkcí.

Postup řešení MKP

Řešení rovnice (3) je provedeno metodou konečných prvků, a to v následujících krocích:

1. čtení údajů o uzlových bodech (souřadnice, okrajové podmínky);
2. čtení materiálových charakteristik;
3. diskretizace problému (generování konečných prvků, na které se oblast \mathbf{G} rozdělí - použit byl prostorový hranolový prvek s osmi vrcholy);
4. analýza prvků a konstrukce (výpočet matic vodivosti a vektorů zdrojů jednotlivých prvků a jejich vkládání do matice vodivosti a do vektoru zdrojů konstrukce);
5. řešení soustavy lineárních rovnic (závěrečný výpočet hodnot teplot v uzlech - soustava je v programu řešena Gaussovou eliminací).

Prvky matice vodivosti jsou zpracovávány programem **Cube3D** na 11 platných číslic (6 bytů), ostatní hodnoty na 7 platných číslic (4 byty).

B. Výpočet hustot tepelných toků

Hustota tep.
toku

Hustota tepelného toku na určité hranici se stanoví podle vztahu:

$$Q = \sum_{j=1}^m h_j \cdot (\bar{\theta}_j - \theta_{s,j}) \cdot A_j \quad (4)$$

kde m počet uzlových bodů na hranici,
 h součinitel přestupu tepla v daném uzlovém bodě [$\text{W} \cdot \text{m}^{-2} \cdot \text{K}^{-1}$],
 $\bar{\theta}$ teplota působící na uzlový bod na dané hranici [$^{\circ}\text{C}$],
 θ_s teplota v uzlovém bodě na hranici [$^{\circ}\text{C}$],
 A plocha povrchu příslušná uzlovému bodu [m^2].

Hodnota kladná představuje tepelnou ztrátu z daného prostředí směrem do okolních prostředí, hodnota záporná představuje tepelný zisk z okolních prostředí do prostředí daného. V obou případech se jedná o hodnotu ve W, která je vztažena na celou plochu, na níž působí dané prostředí.

Rozlišení
prostředí

V programu **Cube3D** se jednotlivá prostředí od sebe rozlišují podle hodnot teploty, odporu při přestupu tepla a relativní vlhkosti.

C. Výpočet tepelné propustnosti

Tepelná
propustnost

Tepelná propustnost z prostředí **i** do prostředí **e** je definována např. v ČSN EN ISO 10211-1 jako:

$$L_{ie} = \frac{Q_{ie}}{\theta_i - \theta_e} \quad (5)$$

kde Q_{ie} velikost tepelného toku z prostředí **i** do prostředí **e** dle vztahu (4) [W],
 θ_i, θ_e .. teplota v prostředí **i**, resp. **e** [$^{\circ}\text{C}$].

Postup výpočtu
tepelné
propustnosti

Stanovit tepelnou propustnost z jednoho do druhého prostředí je velmi jednoduché, pokud na hodnocený detail působí jen dvě prostředí. V takovém případě stanovuje program **Cube3D** tepelnou propustnost automaticky.

V případě, že na detail působí více než dvě prostředí, je nutné použít pro stanovení tepelných propustností mezi dvěma dílčími prostředími postup dle EN ISO 10211-1:

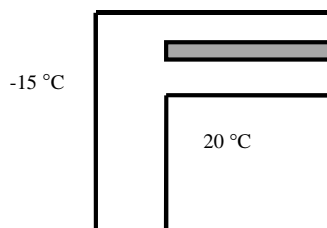
1. při zadávání detailu se do jednoho jediného prostředí zadá jako teplota hodnota 1 a do všech ostatních prostředí hodnota 0
2. odpory při přestupu tepla se zadají podle skutečného stavu
3. provede se výpočet
4. z vyčíslené hodnoty tepelného toku (tepelné ztráty či zisku) z jednotlivých prostředí lze přímo odečíst hodnoty tepelných propustností
5. postup se opakuje tak dlouho, dokud nejsou stanoveny všechny potřebné propustnosti.

V programu **Cube3D** se jednotlivá prostředí od sebe rozlišují podle hodnot teploty, odporu při přestupu tepla a relativní vlhkosti. Pokud budete chtít odlišit dvě prostředí s nulovou teplotou od sebe, musíte pro každé z nich zadat např. rozdílnou relativní vlhkost.

Příklad

Pro objasnění problematiky tepelné propustnosti se podíváme na dva typické případy hodnocených detailů. Prvním detailem bude typický kout dvou stěn - jedné jednovrstvé a druhé sendvičové (výška ve směru kolmém na půdorys byla uvažována 1 m):

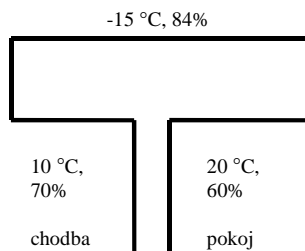

Výpočtem byla zjištěna tepelná ztráta z interiéru do exteriéru ve výši 57,4 W.

Tepelná propustnost z interiéru do exteriéru je tedy při rozdílu teplot 35 °C :

$$L = \frac{57,4}{35} = 1,6 \text{ W/K.}$$

Druhým detailem bude T spoj oddělující exteriér a dvě vnitřní prostředí (výška ve směru kolmém na půdorys byla opět uvažována 1 m):

Byla zadána hodnota 1 jako teplota v pokoji a ve všech ostatních prostředích hodnota 0.

Výpočtem byl zjištěn tepelný zisk do exteriéru 1,3 W a do chodby 1,6 W.

Hodnota 1,3 W/K je přímo tep. propustnost mezi pokojem a exteriérem. Podobně 1,6 W/K je tep. propustnost mezi pokojem a chodbou.

Zbývá ještě tepelná propustnost mezi chodbou a exteriérem. Ta by se zjistila stejným způsobem, jako již známé propustnosti - jen by bylo nutné změnit hodnoty teplot (1 do chodby a 0 v ostatních prostředích) a znovu provést výpočet.

D. Výpočet bodového činitele prostupu tepla

Bodový čítel prostupu tepla je novou veličinou, která se používá v ISO a EN normách při výpočtu energetické náročnosti stavebních budov.

Bodový čítel prostupu tepla vyjadřuje vliv 3D tepelného mostu na zvýšení tepelné ztráty prostupem a je definován vztahem:

$$\chi_{ie} = L_{ie} - \sum_{j=1}^n U_j \cdot A_j - \sum_{j=1}^m \psi_j \cdot l_j \quad (6)$$

kde L_{ie} tepelná propustnost z prostředí **i** do prostředí **e** [W/K],

U součinitel prostupu tepla konstrukce, která tvoří část hodnoceného detailu a současně odděluje prostředí **i** od prostředí **e** [$\text{W} \cdot \text{m}^{-2} \cdot \text{K}^{-1}$],

A plocha, ke které se vztahuje součinitel prostupu tepla [m^2],

ψ lineární čítel prostupu tepla 2D tepelných mostů vyskytujících se v hodnoceném 3D detailu [W/mK],

l délka 2D tep. mostu, ke které se vztahuje lineární čítel prostupu tepla [m].

E. Oblast kondenzace vodní páry

Oblast kondenzace vodní páry se v programu **Cube3D** řeší iteračně.

V prvním kroku se stanoví třírozměrná pole parciálních tlaků vodní páry a parciálních tlaků nasycené vodní páry. Pokud je ve všech vrcholech konečných prvků parciální tlak nasycené vodní páry vyšší než parciální tlak vodní páry, ke kondenzaci vodní páry nedochází a výpočet končí. Pokud je naopak parciální tlak nasycené vodní páry v některých vrcholech nižší než parciální tlak vodní páry, najde se vrchol, u kterého je rozdíl tlaků nejvyšší.

V dalším kroku iterace se ztotožní v tomto vrcholu parciální tlak vodní páry s parciálním tlakem nasycené vodní páry a s touto doplněnou Dirichletovou okrajovou podmínkou se výpočet pole parciálních tlaků vodní páry provede znovu. Dále se znovu porovnají pole parciálních tlaků vodní páry a parciálních tlaků nasycené vodní páry a najde opět maximální tlakový rozdíl, který se do dalšího iteračního kroku zavede jako nová okrajová podmínka.

Iterace pokračuje tak dlouho, dokud není ve všech vrcholech parciální tlak vodní páry nižší nebo stejný jako parciální tlak nasycené vodní páry.

Uvedený postup zajišťuje podstatně přesnější stanovení oblasti kondenzace vodní páry, než pouhé porovnání parciální tlaků vodní páry. Nevýhodou je poněkud delší doba výpočtu, především u rozsáhlejších úloh.

F. Hustota toku vodní páry

Hustota toku vodní páry na určité hranici se v programu stanovuje podle vztahu:

$$g_d = \sum_{j=1}^m h_{p,j} \cdot (p_j - p_{s,j}) \cdot A_j \quad (7)$$

kde m počet uzlových bodů na hranici,
 h_p součinitel přestupu vodní páry v daném uzlovém bodě [s/m],
 p parciální tlak vodní páry působící na uzlový bod na dané hranici [Pa],
 p_s parciální tlak vodní páry v uzlovém bodě na hranici [Pa],
 A plocha povrchu příslušná uzlovému bodu [m].

Hodnota kladná představuje tok z daného prostředí směrem do detailu, hodnota záporná představuje tok z detailu do okolního prostředí. V obou případech se jedná o hodnotu v kg/s. Výpočet podle vztahu (7) se provádí jednak pro vnitřní hranici detailu (hranice se součinitelem přestupu vodní páry $10 \cdot 10^{-9}$ s/m) a jednak pro vnější hranici detailu (hranice se součinitelem přestupu vodní páry $20 \cdot 10^{-9}$ s/m). Ostatní povrchy se ve výpočtu neuplatní. Difuzní tok na vnitřní hranici je poté v programu považován za množství vodní páry vstupující do detailu v daných okrajových podmínkách. Difuzní tok na vnější hranici je pak množství vodní páry vystupující z detailu. Jejich rozdíl je množství vodní páry kondenzující v daných podmínkách v detailu.

G. Výpočet roční bilance vlhkosti v oblasti pole

Tento výpočet vychází z metodiky ČSN EN ISO 13788, která byla rozšířena z 1D modelu na 3D model.

Výpočet roční bilance probíhá standardně po měsících, přičemž počáteční měsíc výpočtu se určí výpočtem jako první měsíc, v němž dochází v detailu ke kondenzaci vodní páry. Aktuální míry kondenzující vodní páry v jednotlivých měsících se stanovují postupem uvedeným výše. Pokud v detailu dochází ke kondenzaci, určí se nejprve oblast kondenzace v prvním měsíci (viz výše) a celkové množství vytvořeného kondenzátu za první měsíc výpočtu (ze známé délky trvání a z vypočtené míry kondenzující vodní páry). Oblast detailu zasažená kondenzací v prvním měsíci se předpokládá vlhká i v měsících následujících (může se samozřejmě i zvětšit).

Pro období s kondenzací vodní páry v detailu se pak postupně počítá narůstající množství kondenzátu v detailu v jednotlivých měsících po sobě. Jakmile začne docházet k odpařování vodní páry (tj. hustota toku vodní páry z detailu je vyšší než do detailu), počítá se naopak postupně klesající množství vodní páry v jednotlivých měsících po sobě.

Vzniklý kondenzát se může z detailu odpařit, pokud na konci modelového roku již detail neobsahuje žádné množství naakumulované vlhkosti.

Kapitola

7.

VSTUPNÍ DATA, CHYBY A TIPY

V této části můžete nalézt poznámky k přípravě vstupních dat pro zadávání a praktické tipy.

A. Příprava vstupních dat pro zadávání

a. První kroky přípravy

Zaměření programu

Program **Cube3D** je určen pro výpočet stacionárního trojrozměrného pole teplot a tlaků vodní páry. Program je zaměřen především na problémy kondenzace, a tedy spíše na zatížení detailu nízkou teplotou. Je však pochopitelně možné provést i výpočet polí v detailu v letním období.

Určení hranic oblasti

Prvním krokem přípravy dat je samozřejmě určení oblasti, ve které bude trojrozměrné stacionární pole zjišťováno. Tato oblast musí pochopitelně obsahovat tu část konstrukce, kterou chcete vyšetřit, a zároveň musí být dostatečně velká, aby byla zajištěna přesnost výpočtu. Z teoretických i experimentálních zkoušek vyplývá, že vliv tepelného mostu mizí zhruba ve vzdálenosti rovné **2 až 3-násobku** maximální tloušťky konstrukce (nebo tepelného mostu). Je tedy vhodné volit hranice vyšetřované oblasti podle tohoto kritéria.

Symetrie

Při zadávání je rovněž vhodné využít symetrie. Je-li pole symetrické, považuje se osa symetrie za část hranice.

Dvouplášťové konstrukce

Pokud uvažujete o výpočtu polí teplot a tlaků u dvouplášťových konstrukcí s odvětrávanou vzduchovou mezerou, není nutné zadávat vnější plášť. Pokud vnější plášť zadáte, je nutné do větrané vzduchové vrstvy zadat parametry odpovídající vnějšímu prostředí.

Postup přípravy

Při dalším zpracování vstupních údajů dodržujte následující postup:

1. Umístění detailu do soustavy souřadných os.
2. Rozdělení oblasti detailu na jednotlivé homogenní hranolové oblasti.
3. Pokrytí oblasti detailu systémem os, který rozdělí detail na síť s vrcholovými uzly.
4. Určení okrajových podmínek úlohy.

b. Maximální rozměry úlohy

Maximální rozměry

Programem **Cube3D** je možné řešit úlohy o těchto maximálních parametrech:

maximální počet os sítě ve směru jednotlivých souřadných os:	50 x 50 x 50
maximální počet uzlů sítě:	125 000
maximální počet neznámých:	65 000
max.pocet homogenních hranolů, které pokrývají vyšetřovaný detail:	100
maximální počet okrajových podmínek:	100

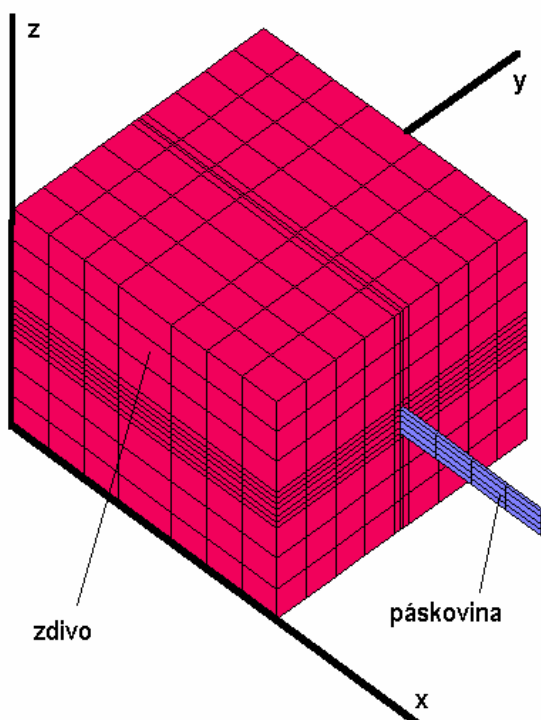
c. Soustava souřadnic

Soustava souřadnic

Vyšetřovaný detail je nutné umístit před dalším zpracováním do soustavy souřadných os označených **x**, **y** a **z**.

Pro názornost uvádíme obrázek.

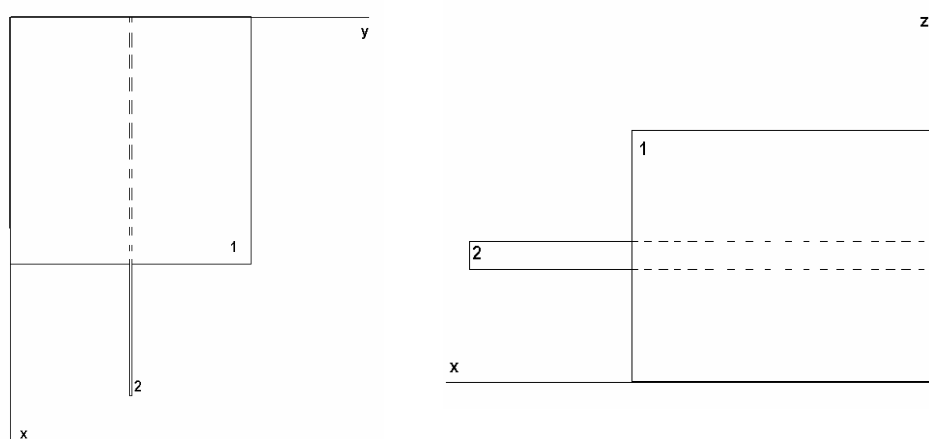
Jedná se o výsek zdiva tl. 450 mm, v němž je páskovina tl. 5 mm a výšky 40 mm. Páskovina prochází celou tloušťkou zdiva a vyčnívá do exteriéru.

d. Homogenní oblasti

Homogenní oblasti

Po umístění detailu do soustavy souřadných os je nutné oblast detailu rozdělit na homogenní hranolové oblasti, které beze zbytku detail pokryjí (maximální počet oblastí je 100). Opět uvádíme obrázek:

Počet homogenních oblastí a jejich parametry se dále zadávají do programu **Cube3D**. Jednotlivé oblasti mají samozřejmě konstantní tepelné vodivosti a faktory difuzního odporu.

Překrývání oblastí

Pro pokročilé uživatele nabízí program **Cube3D** značné zjednodušení práce při zadávání jednotlivých homogenních hranolových oblastí, z nichž je každý řešený detail složen. Lze totiž použít techniku **překrývání oblastí**. Jak již naznačuje název této techniky, je založena na možnosti **překrytí** homogenních oblastí. Lze tedy zadat jednu homogenní hranolovou oblast, a přes ni zadat další, jinou - přičemž se materiálové charakteristiky původní oblasti v místě překrytí či průniku změní. Oblasti se překrývají přes sebe v tom pořadí, v jakém jsou zapsány ve vstupním formuláři. Tuto techniku lze proto doporučit opravdu jen zkušeným uživatelům - při jejím používání je skutečně nezbytné postupovat velice pečlivě. Nepozornému uživateli se totiž snadno může stát, že provede neúmyslné překrytí jiných oblastí, než původně chtěl. Pokud však zvolíte při zadávání překrývajících se oblastí správné pořadí, ušetří vám tento postup mnoho času a práce.

e. Osy sítě

Osy sítě

Po rozdělení detailu na jednotlivé homogenní hranolové oblasti je před Vámi další krok přípravy - rozdělení oblasti pole na síť pomocí os.

Požadavky na síť

Na síť existuje celá řada požadavků, která plyne z faktu, že na vhodném dělení závisí často významně výsledky numerického řešení výchozí parciální diferenciální rovnice, a dále z faktu, že kapacita programu **Cube3D** je také určitým způsobem omezena.

Při umísťování jednotlivých os se držte následujících pravidel:

1. Osy musí kopírovat hranice detailu.
2. Osy musí kopírovat hranice jednotlivých homogenních hranolových oblastí.
3. Mezi výše uvedenými osami je možné umísťovat další - vhodné je zhuštění sítě provést v místech velkých deformací teplotního pole (tedy v místech nejvýraznějších tepelných mostů) a naopak síť řidší postačí v místech vzdálených od předpokládané deformace.
4. Při umísťování „zhušťujících“ os se řiďte těmito pravidly:
 - poměr mezi dvěma sousedními vzdálenostmi os v síti v jednom směru by měl být maximálně 1:2
 - poměr mezi maximální a minimální vzdáleností mezi osami v jednom směru by měl být maximálně 1:10
 - poměr mezi maximální a minimální vzdáleností os v různých směrech by měl být maximálně 1:20
 - **počet os nesmí v žádném směru přesáhnout 50**
5. Navíc je omezen **počet neznámých** hodnot na **65 000** - počet neznámých je roven počtu uzlů sítě ležících uvnitř a na povrchu detailu.
6. Očíslování os je nutné provést od počátku systému souřadnic.

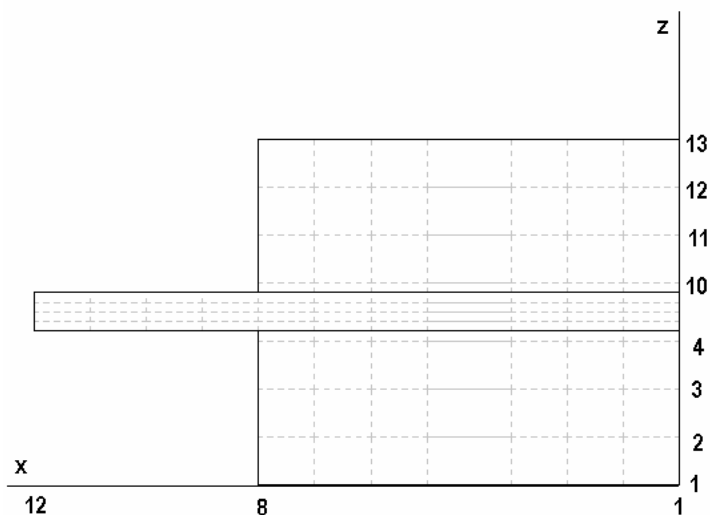
Obecně lze říci, že čím hustší bude síť, tím přesnější získáte výsledky.

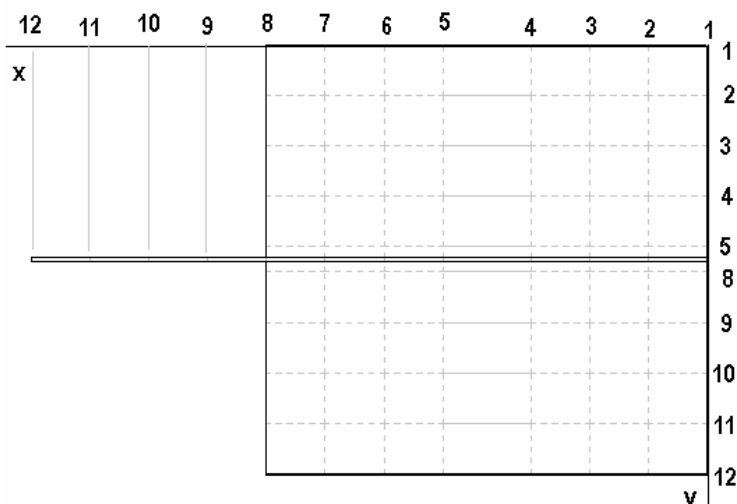
Diference os

Dalším nezbytným krokem, který souvisí s osami, je zjištění **diferencí** mezi nimi a **počtu** jejich **opakování**. Diference označují vzdálenosti mezi jednotlivými po sobě jdoucími osami - jsou vždy kladné. Počet jejich opakování je číslo větší nebo rovné jedné, v závislosti na tom, kolik stejně vzdálených os bezprostředně za sebou následuje.

Minimální možná diference mezi osami je 0,1 mm. Pokud je skutečná tloušťka zadávaného materiálu menší než toto minimum (např. u nátěrů a fólií...), doporučujeme změnit vlastnosti materiálu tak, aby celkový tepelný odpor či difuzní odpor pro tloušťku 1 mm byl stejný jako odpor pro tloušťku skutečnou.

Opět uvádíme obrázky s demonstračním příkladem:

f. Okrajové podmínky

Okrajové podmínky

Posledním krokem přípravy dat pro program **Cube3D** je vytvoření okrajových podmínek. Okrajové podmínky se zapisují pro všechny hranice detailu s výjimkou os symetrie a hranic rovnoběžných se směrem tepelného toku v detailu. Zadáání podmínek je možné provést dvěma způsoby:

- buď lze zadat postupně přímo **jednotlivé povrchy** detailu, na které působí daná okrajová podmínka
- nebo lze zadat **pomyslný vzduchový kvádr**, v němž působí daná okrajová podmínka – ta se pak automaticky přiřadí všem povrchům detailu zasahujícím do či dotýkajícím se daného kvádra s výjimkou povrchů na okraji detailu.

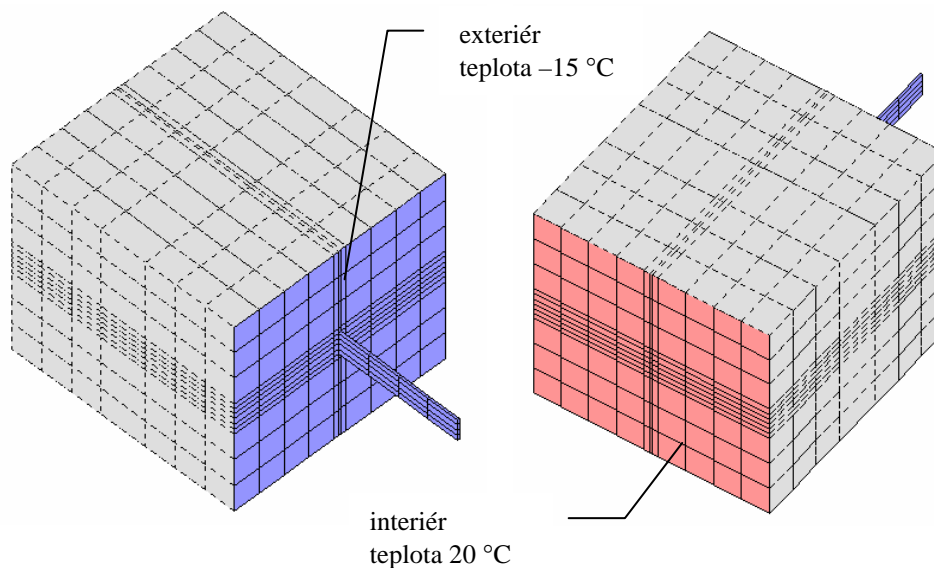
Oba způsoby lze libovolně kombinovat. Před výpočtem doporučujeme vždy provést kontrolu s pomocí grafického výstupu!

Parametry podmínek

Pro každou okrajovou podmínku se vždy zadává teplota v okolním prostředí a odpor při přestupu tepla. Pokud požadujete výpočet pole tlaků vodní páry a celoroční bilance, je nutné zadat i součinitel přestupu vodní páry a relativní vlhkost vzduchu v okolním prostředí.

Okrajové podmínky se nesmí na rozdíl od oblastí překrývat.

Podívejme se opět na obrázek:

g. Konečné vytvoření dat

Jakmile jsou vstupní data připravena podle výše popsaného postupu, je možné provést jejich zadání do vstupních formulářů programu **Cube3D**.

Pokud bychom pokračovali v zde prezentovaném příkladu, jednotlivé vyplněné formuláře by vypadaly následujícím způsobem:

První formulář

Základní popis úlohy

Úpravy Pomůcky Konec práce s daty

Název úlohy: Páskovina ve zdivu Zakázka: Svoboda Software

Zpracovatel: Doc. Dr. Ing. Z. Svoboda Datum: 1/1/2008

Varianta:

Vstupní data Poznámky k zadávání

Parametry detailu:

Počet os kolmých na osu X: 12

Počet os kolmých na osu Y: 12

Počet os kolmých na osu Z: 13

Počet homogenních kvádrů, z nichž je složen detail: 2

Na záložce 'Poznámky k zadávání' jsou uvedeny některé základní informace k zadávání vstupních dat.

Doplňující formuláře Komentář

Souřadnice os sítě Popis oblastí Popis podmínek Data pro bilanci

Druhý formulář

Popis souřadnic os sítě

Úpravy Formulář Pomůcky Rychlé posuny Konec práce s daty

Ve směru osy X:

Vzdálenost	Počet opakování
0.0600	3
0.0900	1
0.0600	7
0.0000	0
0.0000	0
0.0000	0
0.0000	0
0.0000	0
0.0000	0
0.0000	0
0.0000	0
0.0000	0

Ve směru osy Y:

Vzdálenost	Počet opakování
0.0500	4
0.0100	1
0.0050	1
0.0100	1
0.0500	4
0.0000	0
0.0000	0
0.0000	0
0.0000	0
0.0000	0
0.0000	0
0.0000	0

Ve směru osy Z:

Vzdálenost	Počet opakování
0.0500	3
0.0100	6
0.0500	3
0.0000	0
0.0000	0
0.0000	0
0.0000	0
0.0000	0
0.0000	0
0.0000	0
0.0000	0
0.0000	0

Formuláře:

1. část sítě

Formulář č. 1

Blok 1- 1

Akt. pomůcky:

Schéma souřadnic a vzdáleností mezi osami:

Ve směru osy Y platí stejné schéma.

Třetí formulář

Popis homogenních oblastí

Úpravy Formulář Pomůcky Rychlé posuny Konec práce s daty

Homogenní kvádry a jejich umístění:

Číslo	Název materiálu	X Y Z		Mi	Vnitřní zdroj tepla	Hranice homogenních oblastí:							
		Lambda				X1	X2	Y1	Y2	Z1	Z2		
1	☒ Porotherm 44 P+D	0,174	7,0	0,0	1	8	1	12	1	13			
2	☒ Ocel uhlíková	50,000	100000	0,0	1	12	6	7	5	9			
3	☐	0,000	0,0	0,0	0	0	0	0	0	0			
4	☐	0,000	0,0	0,0	0	0	0	0	0	0			
5	☐	0,000	0,0	0,0	0	0	0	0	0	0			
6	☐	0,000	0,0	0,0	0	0	0	0	0	0			
7	☐	0,000	0,0	0,0	0	0	0	0	0	0			
8	☐	0,000	0,0	0,0	0	0	0	0	0	0			
9	☐	0,000	0,0	0,0	0	0	0	0	0	0			
10	☐	0,000	0,0	0,0	0	0	0	0	0	0			

Schéma hraničních os:

Pozn.: Pro výpočet pole teplot můžete ponechat hodnoty Mi nulové.

Formuláře:
1. část

Formulář č. 1
Blok 1- 1

Akt. pomůcky:

Čtvrtý formulář

Popis okrajových podmínek

Úpravy Formulář Pomůcky Rychlé posuny Konec práce s daty

Popis okrajových podmínek detailu:

Číslo	Hraniční osy definující plochu/kvádr:						Teplota [C]	Rs [m2K/W]	R.H. [%]	AlfaPd [10^-9 s/m]
	X1	X2	Y1	Y2	Z1	Z2				
1	☒ 1	☐ 1	☐ 1	☐ 12	☐ 1	☐ 13	21,0	0,25	50,0	10,0
2	☒ 8	☐ 12	☐ 1	☐ 12	☐ 1	☐ 13	-15,0	0,04	84,0	20,0
3	☒ 12	☐ 12	☐ 6	☐ 7	☐ 5	☐ 9	-15,0	0,04	84,0	20,0
4	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	0,0	0,00	0,0	0,0
5	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	0,0	0,00	0,0	0,0
6	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	0,0	0,00	0,0	0,0
7	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	0,0	0,00	0,0	0,0
8	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	0,0	0,00	0,0	0,0
9	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	0,0	0,00	0,0	0,0
10	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	☐ 0	0,0	0,00	0,0	0,0

Schéma označení plochy v rovině XZ:

Pro tento příklad plochy s podmínkou v rovině XZ je hraniční osa Y1 totožná s osou Y2.

Formuláře:
1. část

Formulář č. 1
Blok 1- 1

Akt. pomůcky:

i Zadáte-li kvádr s určitou okrajovou podmínkou, přiřadí se tato podmínka všem povrchům detailu zasahujícím do či dotýkajícím se tohoto kvádrů s výjimkou povrchů na okraji detailu.

Pátý formulář

Pátý formulář se vyplní jen tehdy, je-li požadována roční bilance vodní páry. V opačném případě jej není třeba vyplňovat.

Zadání okrajových podmínek pro roční bilanci vlhkosti

Formulář Pomůcky Konec práce s daty

Průměrné měsíční hodnoty zadané na tomto formuláři se přiřadí k jednotlivým hraničním hodnocenému detailu podle zadaných okrajových podmínek, přičemž se předpokládá, že vnější teplota je nižší než vnitřní. Přiřazení lze provést pouze pro detaily s maximálně 2 typy okr. podmínek (jen interiéru a exteriéru).

Vnitřní vlhkostní podmínky:

☐ je známa vnitřní vlhkost (např. při klimatizaci)

☒ **je známa třída vnitřní vlhkosti:** 4. třída (vysoká vlhkost - byt, domy, kuchyně, sport.haly)

☐ je známa produkce vodní páry a výměna vzduchu

Výměna n: 0,0 1/h Produkce v.p. G: 0,000 kg/h Objem V: 0,0 m3

Okrajové podmínky Vložit standardní podmínky

Měsíční průměrné hodnoty pro výpočet bilance dle ČSN EN ISO 13788:

Měsíc:	Dny:	Interiér		Exteriér		Měsíc:	Dny:	Interiér		Exteriér	
		Tai	Fii	Te	Fie			Tai	Fii	Te	Fie
I.	31	21,0	47,3	-3,7	81,5	VII.	31	21,0	59,0	15,9	72
II.	28	21,0	49,2	-2,2	81,2	VIII.	31	21,0	58,5	15,5	72,3
III.	31	21,0	52,1	1,4	80	IX.	30	21,0	55,3	12	75
IV.	30	21,0	52,3	6,3	78	X.	31	21,0	52,7	7,5	77,5
V.	31	21,0	54,9	11,5	75,3	XI.	30	21,0	52,0	2,1	79,9
VI.	30	21,0	57,6	14,5	73,2	XII.	31	21,0	49,4	-2	81

B. Odstranění běžných chyb

Násobení deseti při zadávání čísel

Pokud se zadané číslo při každém opuštění vstupní položky zvětší desetkrát, ťukněte na tlačítko **Start**, na příkaz **Nastavení** a **Ovládací panely**. Poklepejte na ikonu **Místní nastavení** (symbol zeměkoule) a podívejte se na nastavení **Čísla**. Formát by měl být nastaven tak, aby oddělovač skupin číslic byla mezera a desetinný oddělovač čárka nebo tečka. Pokud tomu tak není, oba oddělovače nastavte podle výše uvedeného pravidla. Pokud tomu tak je, a přesto se násobení deseti objevuje, oddělovače nastavte znovu. Stiskněte tlačítko **OK**.

Čárky v zadání názvu úlohy atd.

Vyhnete se tomu, abyste v zadání názvu úlohy, zpracovatele, zakázky, varianty a data výpočtu používali jako oddělovač čárku. Je nutné použít buď tečku nebo lomítko. Program zadávání kontroluje a zadání čárky nepřipustí.

C. Tipy, upozornění a funkce ve Windows Vista

Překrývání podmínek

V tabulkovém zadávání dat musí jednotlivé okrajové podmínky na sebe navazovat a překrývat se nesmí.

Rozlišování prostředí

Program pro řadu výpočtů (tepelná ztráta či zisk, tepelná propustnost apod.) automaticky kontroluje počet prostředí působících na detail. Jednotlivá prostředí program rozlišuje podle zadané teploty, odporu při přestupu tepla a relativní vlhkosti. Pokud se dvě prostředí liší jen součinitelem přestupu vodní páry, program je považuje za stejná prostředí. Pokud budete potřebovat, aby program dvě prostředí se stejnou teplotou a odporem při přestupu tepla chápal jako dvě rozdílná prostředí, musíte zadat do každého prostředí jinou relativní vlhkost. Na tento fakt se nesmí zapomenout především u výpočtu tepelné propustnosti pro více než dvě prostředí.

Vkládání os

Potřebujete-li do již zadaného detailu přidat v libovolném směru osu, lze to provést s pomocí příkazu hlavního menu programu **Vstupní data – Vložení osy**. Po volbě tohoto příkazu se

objeví okénko, v němž lze zvolit směr vkládané osy a typ vložení. Podporováno je jak rozdělení vzdálenosti mezi dvěma existujícími osami další vloženou osou:

tak posunutí stávajícího systému os o určitou vzdálenost:

Data v Microsoft Windows Vista

V systému Microsoft Windows Vista se datové soubory uložené kamkoli do složky *Program Files* „ukazují“ jen tomu programu, v němž byly vytvořeny. Pokud tedy vytvoříte úlohu a uložíte ji do podadresáře *DAT* programu Cube3D (např. *C:\Program Files\Cube3D\DAT*), bude tato úloha viditelná jen z programu Cube3D – program ji bude moci znovu otevřít a upravovat a změny uložit. Průzkumník Windows ale soubory popisující danou úlohu nezobrazí a dokonce nebude možné úlohu nalézt ani s pomocí funkce hledání souborů. Důvody pro záhadnou tuto funkci Windows Vista nám nejsou známy.

Pokud budete chtít se soubory pracovat přímo, musíte je uložit do jiné složky – nejlépe do složky *Dokumenty*.. V této složce již vytvořenou úlohu průzkumník zobrazí a umožní její soubory otevírat, kopírovat, mazat atd.

Doporučujeme tedy buď si rovnou nastavit datový adresář do libovolného podadresáře složky *Dokumenty* a nebo v případě potřeby uložit vytvořená data z podadresáře *DAT* do složky *Dokumenty* s pomocí příkazu **Soubor – Uložit jako**.

Kapitola

8.

NOVINKY V PROGRAMU

V této části můžete nalézt základní informace o nejdůležitějších novinkách, které přináší nová verze programu.

Verze 2011 (květen 2011):

Aktualizace na novou ČSN 73 0540-2 (2011)

Program byl upraven tak, aby zohlednil změny v požadavcích ČSN 730540-2 na nejnížší vnitřní povrchovou teplotu, na součinitel prostupu tepla a na šíření vodní páry konstrukcí.

Změny v katalozích

Všechny katalogy umožňují nově rolování v seznamu s pomocí středního kolečka myši. Významně upraven byl katalog materiálů, který nyní obsahuje 2 databáze: standardní databázi, udržovanou pouze výrobcem programu, a uživatelskou databázi, přístupnou pro jakékoli uživatelské úpravy. Materiály lze snadno vyhledávat buď v jedné či ve druhé databázi podle volby uživatele.

Ukládání dat z pomocných výpočtů

Vstupní data zadaná do pomocných výpočtů tepelné vodivosti a faktoru difúzního odporu jsou nově ukládána spolu s ostatními daty. Pokud byla jakákoli z uvedených veličin vypočtena pomocným výpočtem, program to indikuje světle modrým pozadím vstupního políčka. Po opětovném vyvolání pomocného výpočtu se objeví na příslušném okénku původní vstupní data, která mohou sloužit jak pro kontrolu, tak pro snadnější provádění variant pomocných výpočtů. Data z pomocného výpočtu se ukládají vždy po stisku tlačítka OK. Tlačítkem Storno se data vynulují.

Změna formátu dat

Kvůli změnám v ukládání pomocných výpočtů bylo nutné změnit formát vstupních dat. Data zpracovaná ve verzi 2011 tedy nebude možné otevírat ve verzích starších. Obrácená kompatibilita (z nižších verzí na verzi aktuální) je samozřejmě zajištěna.

Rychlejší vyvolávání formulářů

Cube3D 2011 podporuje přímé vyvolání určitého formuláře s popisem konstrukce či s popisem úseků vzduchové dutiny poklepem myši na seznamu formulářů na panelu úlohy.

Doplnění katalogů

Katalogy stavebních materiálů a konstrukcí byly rozšířeny o řadu nových materiálů pro zděné stěny, šikmé střechy a pro kontaktní zateplovací systémy.

Verze 2010 (březen 2010):

Podpora oblíbených materiálů

Program Cube3D 2010 umožňuje definovat až 20 oblíbených materiálů, z nichž lze pak snadno vybírat při zadávání popisu hodnoceného detailu. Pro každý oblíbený materiál se definuje název, součinitel tepelné vodivosti, objemová hmotnost, měrná tepelná kapacita a faktor difúzního odporu, přičemž lze tyto údaje buď přímo zadat či načíst z katalogu nebo z aktuálního zadání.

Doplnění katalogů materiálů a konstrukcí

Katalogy stavebních materiálů a konstrukcí byly rozšířeny o řadu nových materiálů pro zděné stěny, šikmé střechy a pro kontaktní zateplování systémy.

PŘÍLOHY

V této části můžete nalézt stručné postupy práce s programem, poznámky ke katalogu materiálů a popis inicializačního nastavení v registru Windows.

A. Postupy práce

Pro úplné začátečníky uvádíme stručné postupy práce. Ještě než začnete, **důležité upozornění**. Program má pro Vás připravenou kontextovou nápovědu ke všem položkám menu a k většině dalších ovládacích prvků. Pokud si nebudete jisti, co se od Vás očekává, stiskněte bez obav klávesu **F1**.

Práce s novou úlohou

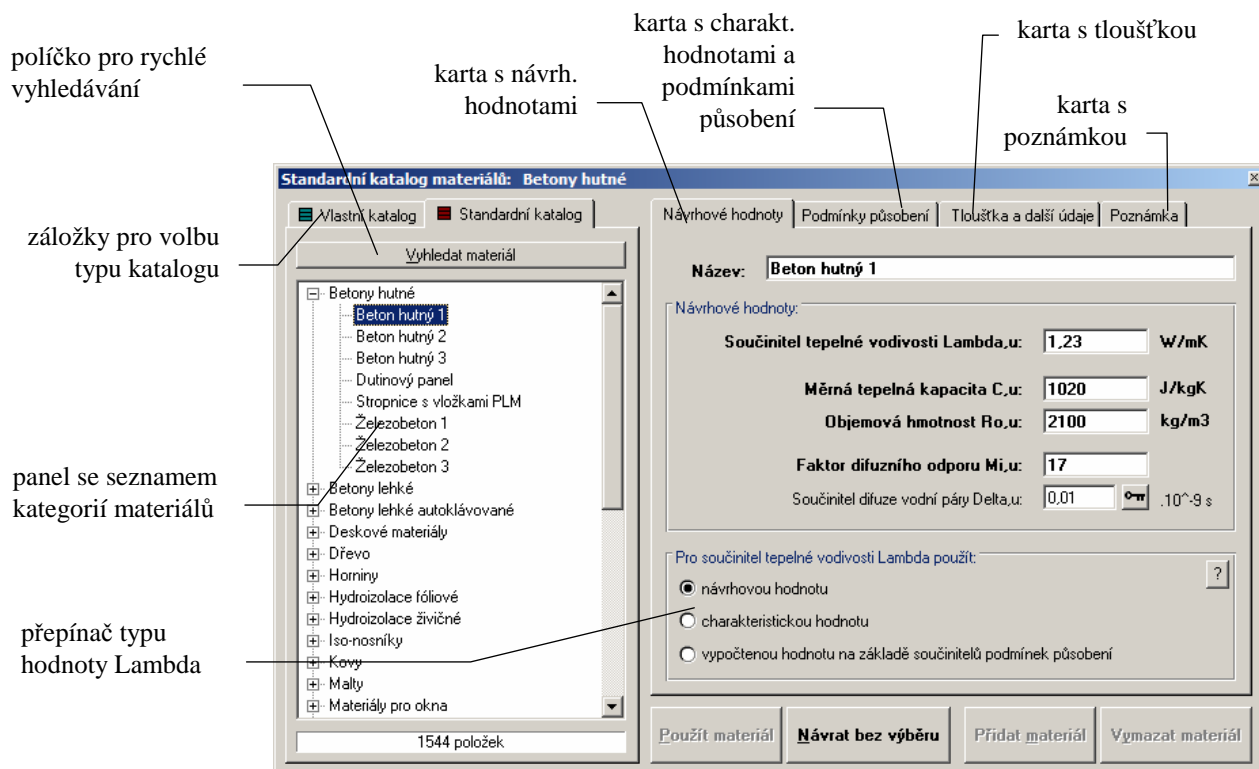
1. Připravte detail podle návodu v kapitole Příprava vstupních dat.
2. Vyberete příkaz Nová úloha z položky Soubor hlavního horizontálního menu.
3. Zadejte jméno úlohy.
4. Na panelu (okénku) úlohy stiskněte tlačítko Číselný vstup dat.
5. Vyplňte vstupní formulář č. 1.
6. Stiskněte tlačítko Souřadnice os sítě. Vyplňte vstupní formulář č. 2.
7. Ukončete práci s ním přes příkaz Konec práce s daty.
8. Stiskněte tlačítko Popis oblastí na 1. formuláři. Vyplňte vstupní formulář č. 3.
9. Ukončete práci s ním přes příkaz Konec práce s daty.
10. Stiskněte tlačítko Popis podmínek na 1. formuláři. Vyplňte vstupní formulář č. 4.
11. Ukončete práci s ním přes příkaz Konec práce s daty.
12. Ukončete i práci s 1. formulářem přes příkaz Konec práce s daty.
13. Stiskněte tlačítko Výpočet na panelu úlohy.
14. Prohlédněte si výsledky v prohlížečím modulu a případně je vytiskněte.
15. Opusťte prohlížeč modul stiskem klávesy Esc nebo výběrem příkazu Konec v položce Soubor hlavního menu.
16. Stiskněte tlačítko Grafika na panelu úlohy.
17. Vyzkoušejte si všechny možnosti grafického modulu programu.
18. Opusťte grafický modul stiskem klávesy Esc nebo výběrem příkazu Konec v položce Soubor hlavního menu.
19. Opakujte v libovolném pořadí některý z předchozích kroků.

Práce s již existující úlohou

1. Vyberete příkaz Otevřít úlohu z položky Soubor hlavního horizontálního menu.
2. Vyberte si v dialogovém boxu jméno úlohy, případně i adresáře.
3. Dále již postupujete podle návodu uvedeného výše.

B. Katalog materiálů

Katalog materiálů je výkonná pomůcka, která umožňuje zadat parametry jednotlivých vrstev konstrukce pouhým výběrem materiálu v databázi. Materiály obsažené v katalogu jsou uloženy v databázových souborech **KATAL32.MDB** a **KATAL32BP.MDB**, které jsou ve formátu rozšířeného databázového programu Microsoft Access. Katalog materiálů obsahuje:

Záložky pro výběr katalogu

Záložka **Vlastní katalog** obsahuje odkaz na databázi stavebních materiálů, kterou lze volně upravovat a doplňovat, zatímco záložka **Standardní katalog** obsahuje odkaz na databázi, která je upravována jen dodavatelem programu.

Jakékoli změny, které provedete ve vlastním katalogu (tj. v souboru **katal32.mdb**), se ve standardním katalogu (tj. v souboru **katal32bp.mdb**) nijak neprojeví. Pokud bude v budoucnu vydána nová verze standardního katalogu, bude ji možné použít, aniž by to znamenalo, že přijdete o změny ve vlastním katalogu.

Aktualizace katalogu

Aktualizace programu

Praktický postup při aktualizaci katalogu ve verzi 2011 a novější:

Stáhnete-li si z www.kcad.cz pouze aktualizaci standardního katalogu - tedy nový soubor **katal32bp.mdb** - postačí jej nakopírovat do adresáře s programem místo původního stejnojmenného souboru.

Pokud budete instalovat novou verzi programu, nakopírujte do adresáře s novou verzí váš původní katalog **katal32.mdb** místo nového stejnojmenného. Již provedené změny ve vlastním katalogu tím budou zachovány a současně budete mít k dispozici i nový standardní katalog.

Tlačítko pro rychlé vyhledávání

Tlačítko pro rychlé hledání v katalogu umožňuje prohledávání katalogu podle jména materiálu. Po stisknutí tlačítka **Vyhledat materiál** lze zadat jakoukoli část jména materiálu a program nabídne následně seznam všech materiálů, jejichž jméno obsahuje zadaný řetězec.

Panel se seznamem kategorií materiálů

Panel se seznamem kategorií materiálů slouží k prohledávání katalogu materiálů.

Mezi jednotlivými kategoriemi je možný **pohyb** pomocí šipek nahoru a dolů, kláves PgDn (o stránku dolů), PgUp (o stránku nahoru), CTRL+Home (na začátek) a CTRL+End (na konec). Samozřejmě je možné použít i levé tlačítko myši.

Pokud stisknete na jméno kategorie klávesu **Enter**, dojde k **otevření kategorie** a v panelu se objeví všechny stavební materiály, které jsou v kategorii obsaženy. Stejný efekt má dvojité

stisk levého tlačítka myši na jméně kategorie nebo jednoduchý stisk levého tlačítka myši na znaménku plus vlevo u jména kategorie. **Zavření kategorie** je možné provést pomocí stejného postupu: klávesou **Enter** nebo dvojitým klepnutím myši na jméně kategorie, případně jednoduchým klepnutím myši na znaménku mínus vlevo u jména kategorie.

Mezi jednotlivými materiály se lze pohybovat pomocí stejného postupu jako mezi kategoriemi.

Jakmile vyberete v panelu kategorií nějaký materiál, automaticky se objeví jeho parametry a název na **kartách** v pravé části katalogu.

Karty

Čtyři karty řazené za sebou obsahují ve vstupních položkách parametry zvoleného materiálu a lze mezi nimi přepínat pomocí záložek v horní části.

Parametry uvedené v jednotlivých vstupních položkách lze přímo na kartách upravovat; pohyb mezi položkami lze realizovat pomocí levého tlačítka myši, případně kláves **Enter** (na další položku), **Tab** (totéž) a **CTRL+šipka vlevo** (na předchozí položku).

První karta - Návrh. hodnoty

První karta obsahuje návrhové hodnoty ve smyslu ČSN 730540-3 pro daný materiál:

- *návrhovou hodnotu součinitele tepelné vodivosti Lambda*
- *návrhovou hodnotu měrné hmotnosti Ro*
- *návrhovou hodnotu měrné tepelné kapacity C*
- *návrhovou hodnotu faktoru difuzního odporu Mi*
- *návrhovou hodnotu součinitele difuzního odporu Delta.*

Všechny uvedené hodnoty jsou převzaty buď z ČSN 730540-3 nebo z dalších podkladů (jiný zdroj než ČSN 730540 je uveden na kartě Poznámka).

Mezi parametrem Delta a Mi je zaveden přepočítávací vztah $\mu = 0,18824 \cdot 10^9 / \delta$.

V dolní části karty je přepínač, který umožní uživateli vybrat, zda bude chtít používat součinitel tepelné vodivosti ve formě výpočtové hodnoty, charakteristické hodnoty nebo zda ho bude chtít vypočítat na základě součinitelů podmínek působení.

Druhá karta - Podmínky působení

Druhá karta obsahuje charakteristické hodnoty ve smyslu ČSN 730540-3 pro daný materiál:

- *charakteristickou hodnotu součinitele tepelné vodivosti Lambda*
- *vlhkostní součinitel materiálu Z_u*
- *hmotnostní vlhkost $u_{23/80}$*

Dále lze na kartě nalézt přepínač *typu konstrukce*, přepínač *tlaku vodní páry* v interiéru a podmínky působení:

- *součinitel materiálu Z_2*
- *praktickou vlhkost u_{exp}*

Pro bližší význam všech parametrů je nutné konzultovat přímo ČSN 730540-3.

Třetí karta - Tloušťka

Třetí karta obsahuje seznam výrobních tloušťek vybraného materiálu. Pokud se materiál vyrábí pouze v jediné tloušťce, nastaví se tato tloušťka automaticky jako aktuální. Pokud je materiál vyráběn v širším sortimentu, objeví se všechny tloušťky v seznamu, ze kterého je možné některou z nich vybrat. Jakmile je některá z tloušťek nastavena jako aktuální, automaticky se vloží při použití materiálu spolu s dalšími parametry do zadávacího formuláře.

Čtvrtá karta - Poznámka

Čtvrtá karta obsahuje textové pole, do kterého lze napsat libovolnou poznámku, vážící se k danému materiálu. Uživatel zde může nalézt informace o zdroji údajů uvedených v katalogu, o tloušťce hydroizolačních pásů, případně i o rozměrech zděicích materiálů.

Dále katalog obsahuje čtyři tlačítka pro práci s katalogem materiálů.

Tlačítko Použít materiál

Po stisku tohoto tlačítka bude právě zobrazený materiál vložen do aktuální řádky na formuláři.

Tlačítko Návrat bez výběru

Po stisku tohoto tlačítka bude proveden návrat do prostředí formuláře bez vložení zobrazeného materiálu do aktuální řádky.

Tlačítko Přidat materiál

Po stisku tohoto tlačítka lze přidat do katalogu další materiál.

Nejprve se objeví okénko, pomocí kterého si uživatel vybere kategorii, do níž nový materiál zařadí (lze vybrat z existujících kategorií, nebo zadat úplně novou kategorii). Dále uživatel vyplní vstupní položky na první, případně i druhé a třetí kartě. Na závěr stiskne buď tlačítko **Uložit materiál** (materiál se zařadí do katalogu) nebo tlačítko **Neuložit** (materiál se nezařadí).

Pozor: Jméno materiálu může existovat v katalogu pouze jednou!

**Tlačítko
Vymazat
materiál**

Po stisku tohoto tlačítka je možné vymazat právě zobrazený materiál z katalogu.

C. Katalog okrajových podmínek

Katalog okrajových podmínek je výkonná pomůcka, která umožňuje zadat okrajové podmínky potřebné k výpočtu pouhým výběrem lokality či místnosti v databázi. Okrajové podmínky obsažené v katalogu jsou uloženy v databázovém souboru **OPODM32.MDB**, který je ve formátu rozšířeného databázového programu Microsoft Access. V okamžiku nainstalování programu **Cube3D** jsou v katalogu klimatická data převzatá z ČSN 730540-3 a z podkladů Českého hydrometeorologického ústavu.

Katalog okrajových podmínek je otevřená databáze, kterou si může každý uživatel podle potřeby doplňovat a libovolně upravovat.

Katalog okrajových podmínek obsahuje:

Diagram illustrating the components of the 'Katalog okrajových podmínek' interface:

- panel se seznamem kategorií
- karta s návrh. hodnotami
- karta s prům. měsíčními hodnotami
- karta s poznámkou

**Panel se
seznamem
kategorií**

Panel se seznamem kategorií slouží k prohledávání katalogu okrajových podmínek. Mezi jednotlivými kategoriemi je možný **pohyb** pomocí šipek nahoru a dolů, kláves PgDn (o stránku dolů), PgUp (o stránku nahoru), CTRL+Home (na začátek) a CTRL+End (na konec). Samozřejmě je možné použít i levé tlačítko myši.

Pokud stisknete na jméno kategorie klávesu **Enter**, dojde k **otevření kategorie** a v panelu se objeví všechny lokality či místnosti, které jsou v kategorii obsaženy. Stejný efekt má dvojité

stisk levého tlačítka myši na jméně kategorie nebo jednoduchý stisk levého tlačítka myši na znaménku plus vlevo u jména kategorie. **Zavření kategorie** je možné provést pomocí stejného postupu: klávesou **Enter** nebo dvojitým klepnutím myši na jméně kategorie, případně jednoduchým klepnutím myši na znaménku mínus vlevo u jména kategorie. Mezi jednotlivými lokalitami se lze pohybovat pomocí stejného postupu jako mezi kategoriemi.

Jakmile vyberete v panelu kategorií nějakou lokalitu, automaticky se objeví její parametry a název na **kartách** v pravé části katalogu.

Karty

Tři karty řazené za sebou obsahují ve vstupních položkách parametry zvolené lokality a lze mezi nimi přepínat pomocí záložek v horní části.

Parametry uvedené v jednotlivých vstupních položkách lze přímo na kartách upravovat; pohyb mezi položkami lze realizovat pomocí levého tlačítka myši, případně kláves **Enter** (na další položku), **Tab** (totéž) a **CTRL+šipka vlevo** (na předchozí položku).

První karta

První karta obsahuje výpočtové hodnoty ve smyslu ČSN 060210 a ČSN 730540-3 pro danou lokalitu:

- výpočtovou hodnotu *teploty vnějšího vzduchu*
- výpočtovou *venkovní teplotu*
- výpočtovou hodnotu *relativní vlhkosti vnějšího vzduchu*
- *průměrnou vnější teplotu pro otopné období*
- *délku otopného období*
- *vnější teplotu, při které se zahajuje vytápění*

či pro danou místnost:

- výpočtovou *teplotu vnitřního vzduchu*
- *vnitřní výpočtovou teplotu (výpočtovou teplotu suchého teploměru)*
- výpočtovou hodnotu *relativní vlhkosti vnitřního vzduchu*.

V dolní části karty je přepínač, který umožní uživateli vybrat, zda bude chtít přenést z katalogu všechny údaje do vstupních položek pro exteriér či pro interiéru.

Druhá karta

Druhá karta obsahuje průměrné měsíční hodnoty teplot a relativních vlhkostí pro danou lokalitu či místnost.

Třetí karta

Třetí karta obsahuje textové pole, do kterého lze napsat libovolnou poznámku, vážící se k dané lokalitě či místnosti. Uživatel zde může nalézt informace např. o zdroji údajů uvedených v katalogu.

Dále katalog obsahuje čtyři tlačítka pro práci s katalogem okrajových podmínek.

Tlačítko Použít

Po stisku tohoto tlačítka budou okrajové podmínky příslušné k právě zobrazené lokalitě či místnosti vloženy do příslušných položek na formuláři

Tlačítko Návrat bez výběru

Po stisku tohoto tlačítka bude proveden návrat do prostředí formuláře bez vložení zobrazených podmínek.

Tlačítko Přidat

Po stisku tohoto tlačítka lze přidat do katalogu další lokalitu či místnost.

Nejprve se objeví okénko, s pomocí kterého si uživatel vybere kategorii, do níž nová lokalita zařadí (lze vybrat z existujících kategorií, nebo zadat úplně novou kategorii). Dále uživatel vyplní vstupní položky na první, druhé a třetí kartě.

Na závěr stiskne uživatel buď tlačítko **Uložit** (lokalita se zařadí do katalogu) nebo tlačítko **Neuložit** (lokalita se nezařadí).

Pozor: Jméno lokality musí být ve své kategorii pouze jednou!

Tlačítko Vymazat

Po stisku tohoto tlačítka je možné vymazat právě zobrazenou lokalitu či místnost z katalogu.

D. Inicializační nastavení programu Cube3D

Jak je u programů pro MS Windows obvyklé, má i program **Cube3D** svá nastavení uložena v registru Windows. Tato nastavení najdete obvykle v oddíle **Tento počítač\HKEY_CURRENT_USER\ SOFTWARE\ VB and VBA Program Settings\ Cube3D2011**.

V oddíle jsou obsaženy následující informace v jednotlivých pododdílech:

1. Adresář dat

Jméno adresáře dat se nalézá v oddíle nazvaném **[Data Directory]** a má formát: **Directory=adresář**. Tento adresář lze nastavit i z programu **Cube3D**.

2. Adresář katalogu materiálů

Jméno adresáře katalogu materiálů se nalézá v oddíle nazvaném **[Catalogue Directory]** a má formát **CatDirectory=adresář**.

Dále se v tomto oddíle objevuje položka **Enabled=nastavení**, kde **nastavení** může být buď **TRUE** nebo **FALSE**. Pokud je nastavení **TRUE**, je možné katalog upravovat.

Ani jednu z uvedených položek nelze nastavit z programu **Cube3D**. Pokud budete chtít tyto položky upravovat, použijte prosím program **REGEDIT.EXE**.

3. Adresář katalogu detailů

Jméno adresáře katalogu detailů se nalézá v oddíle nazvaném **[Detail Catalogue Directory]** a má formát **Directory=adresář**.

Dále se v tomto oddíle objevuje položka **Enabled=nastavení**, kde **nastavení** může být buď **TRUE** nebo **FALSE**. Pokud je nastavení **TRUE**, je možné katalog upravovat.

Ani jednu z uvedených položek nelze nastavit z programu **Cube3D**. Pokud budete chtít tyto položky upravovat, použijte prosím program **REGEDIT.EXE**.

4. Jména naposledy zpracovávaných úloh

Tato informace se nalézá v oddíle nazvaném **[Recent Files]** a má formát **RecentFileX=soubor**.

5. Obecná nastavení

V obecných nastaveních - v oddíle **[Settings]** - jsou umístěny následující informace:

v položce **Control=nastavení** je uloženo, zda se provádí kontrola vstupních dat,
v položce **Advice=nastavení** je uloženo, zda je nabízena kontrola souvislostí při zadávání,
v položce **Date=nastavení** je uloženo, zda se vkládá do nového formuláře aktuální datum,
v položce **Name=nastavení** je uloženo, zda se vkládá do nového formuláře jméno uživatele,
v položce **User=jméno** je uloženo jméno uživatele,
v položce **Insider=nastavení** je uloženo, zda se používá interní editor protokolu o výpočtu,
v položce **Show=nastavení** je uloženo, zda se ukazuje protokol o výpočtu po skončení výpočtu,
v položce **Print=nastavení** je uloženo, zda je možné protokol o výpočtu tisknout,
v položce **Edit=jméno** je uloženo jméno externího editoru protokolu o výpočtu,
v položce **DirDat=nastavení** je uloženo, zda lze nastavovat adresář dat z programu.

6. Pozice okna

Aktuální pozice okna programu před jeho uzavřením je uložena v oddíle **[Window Position]** ve dvou položkách **Left=pozice** a **Top=pozice**.

7. Velikost okna

Aktuální velikost okna programu před jeho uzavřením je uložena v oddíle **[Window Size]** ve dvou položkách **Width=pozice** a **Height=pozice**.

E. Omezení programu

Programem **Cube3D** je možné řešit úlohy o těchto maximálních parametrech:

maximální počet os sítě ve směru jednotlivých souřadných os:	50 x 50 x 50
maximální počet uzlů sítě:	125 000
maximální počet neznámých:	65 000
max.počet homogenních hranolů, které pokrývají vyšetřovaný detail:	100
maximální počet okrajových podmínek:	100

F. Seznam použité literatury

- [1] K. Rektorys a kol.: Přehled užití matematiky, SNTL Praha 1988,
- [2] Z. Bittnar: Metody numerické analýzy konstrukcí, ČVUT Praha 1983,
- [3] Z. Bittnar, J. Šejnoha: Metoda konečných prvků I, ČVUT Praha 1991,
- [4] ČSN EN ISO 10211-1 Tepelné mosty ve stavebních konstrukcích – Výpočtové metody, ČNI Praha 1997
- [5] ČSN 730540 Tepelná ochrana staveb, část 1 až 4, ČNI, Praha 2005-2007,
- [6] Šála, J.: Zateplování budov, Grada Publishing Praha 2004,
- [7] Halahyja, M. a kol.: Stavební tepelná technika, akustika a osvetlenie, SNTL Praha 1985,
- [8] Bloudek, K.: Stavební tepelná technika a akustika, díl 1, Stavební tepelná technika, ČVUT Praha 1985,
- [9] ČSN EN 12524 „Stavební materiály a výrobky – Tepelně vlhkostní vlastnosti – Tabulkové návrhové vlastnosti“, 2001,
- [10] ČSN EN ISO 10456 „Stavební materiály a výrobky – Postupy stanovení deklarovaných a návrhových tepelných hodnot“, 2001,
- [11] Svoboda, Z.: Teplo 2011, manuál k programu, Kladno 2011,
- [12] ČSN EN ISO 13788 „Tepelně vlhkostní chování stavebních dílců a stavebních prvků – Vnitřní povrchová teplota pro vyloučení kritické povrchové vlhkosti a kondenzace uvnitř konstrukce – Výpočtové metody“, 2002,
- [13] Holub, I., Krňanský, J.: Stac, výpis programu v jazyce Fortran, KKFB FSv ČVUT Praha 1989,
- [14] ČSN EN ISO 10211 „Tepelné mosty ve stavebních konstrukcích – Tepelné toky a povrchová teplota – Základní výpočtové metody“, 2009.

G. Spojení na výrobce

Pokud budete potřebovat z jakýchkoli důvodů navázat spojení s výrobcem programu, použijte prosím následující kontakt:

doc. Dr. Ing. Zbyněk Svoboda

5. května 3242

272 01 Kladno

tel./zázn./fax: 312 243 160

m. tel.: 606 227 420

e-mail: svoboda@kcad.cz

svoboda.zbynek@quick.cz